

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/12

URBROJ: 65-23-07

Zagreb, 4. svibnja 2023.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 4. svibnja 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra gospodarstva i održivog razvoja dr. sc. Davora Filipovića i državne tajnike Hrvoja Bujanovića, Ivu Milatića, Milu Horvata i dr. sc. Marija Šiljega.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/143
URBROJ: 50301-05/31-23-10

Zagreb, 4. svibnja 2023.

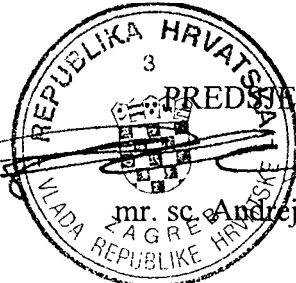
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra gospodarstva i održivog razvoja dr. sc. Davora Filipovića i državne tajnike Hrvoja Bujanovića, Ivu Milatića, Milu Horvata i dr. sc. Marija Šiljega.

3
PREDsjednik
mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PREDSTAVNIČKIM TUŽBAMA
ZA ZAŠTITU KOLEKTIVNIH INTERESA I PRAVA POTROŠAČA

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PREDSTAVNIČKIM TUŽBAMA ZA ZAŠTITU KOLEKTIVNIH INTERESA I PRAVA POTROŠAČA

DIO PRVI

OSNOVNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se pravo podnošenja domaće i prekogranične predstavničke tužbe u kolektivnim potrošačkim sporovima (u daljnjem tekstu: predstavnička tužba) i pravila postupka na temelju kojih sud raspravlja i odlučuje u tim sporovima.

Usklađivanje s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošača i stavljanju izvan snage Direktive 2009/22/EZ (SL L 409, 4.12.2020.).

Odnos prema drugim zakonima

Članak 3.

(1) U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ostvarivanje naknade štete u parnici povodom predstavničke tužbe iz članka 13. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ili u postupku sudske medijacije iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona ne utječe na mogućnost ostvarivanja materijalnih prava koja nisu bila obuhvaćena tom predstavničkom tužbi, odnosno nagodbom.

Načelo žurnosti

Članak 4.

Postupak povodom predstavničkih tužbi je hitan.

Pojmovi

Članak 5.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. „*domaća predstavnička tužba*” je predstavnička tužba koju je podnio ovlaštenu tužitelj iz članka 8. ovoga Zakona u državi članici u kojoj je imenovan

2. „*kolektivni interesi potrošača*” predstavljaju opći interes potrošača te, osobito u predstavničkim tužbama za naknadu štete, interes skupine potrošača

3. „*mjera popravljanja štete*” je mjera naknade imovinske i neimovinske štete te isplate naknade zbog stjecanja bez osnove uzrokovanih povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona oštećenima

4. „*potrošač*” je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti

5. „*praksa*” je svaki čin ili propust trgovca

6. „*predstavnička tužba*” je tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača koju je podnio ovlaštenu tužitelj u ime potrošača kojom traži utvrđenje da je tuženik postupao suprotno odredbama propisa iz Priloga I. ovoga Zakona, zabranu postupanja koje predstavlja takvu povredu, naknadu imovinske i neimovinske štete i/ili isplatu naknade zbog stjecanja bez osnove uzrokovanih tom povredom

7. „*prekogranična predstavnička tužba*” je predstavnička tužba koju je podnio ovlaštenu tužitelj u državi članici koja nije država članica u kojoj je imenovan

8. „*trgovac*” je svaka osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca.

Korištenje pojmova s rodnim značenjem

Članak 6.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a koji imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

DIO DRUGI

POSTUPAK POVODOM POKRETANJA PREDSTAVNIČKIH TUŽBI

Stvarna i mjesna nadležnost suda

Članak 7.

(1) Za suđenje u postupcima povodom predstavničkih tužbi stvarno je nadležan trgovački sud.

(2) Za suđenje u postupcima povodom predstavničkih tužbi nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti, i sud na čijem području je došlo ili je moglo doći do povrede propisa iz Priloga I. ovoga Zakona.

Ovlaštena tijela za podnošenje predstavničke tužbe

Članak 8.

(1) Predstavničku tužbu mogu podnijeti ovlaštena tijela (u daljnjem tekstu: ovlašteni tužitelj) koja su uvrštena na Popis ovlaštenih tijela za podnošenje predstavničke tužbe (u daljnjem tekstu: Popis ovlaštenih tijela).

(2) Ovlašteni tužitelj može biti pojedina udruga ili drugi oblik udruživanja udruga koje su odabrane sukladno članku 9. ovoga Zakona.

(3) Uz ovlaštene tužitelje iz stavka 1. ovoga članka, prekograničnu predstavničku tužbu mogu podnijeti i ovlaštena tijela prethodno imenovana u drugoj državi članici u svrhu podnošenja prekograničnih predstavničkih tužbi pred njihovim sudovima ili upravnim tijelima.

(4) Predstavničku tužbu može podnijeti i javnopravno tijelo nadležno za zaštitu jednog ili više prava potrošača uređenih propisima iz Priloga I. ovoga Zakona koje je iskazalo interes za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela pod pretpostavkom da prethodno nije bilo uključeno u postupak zaštite prava potrošača temeljem propisa zbog kojeg bi podnošenjem predstavničke tužbe bilo u sukobu interesa.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nadležni sud može, s pravnim učinkom u određenoj parnici, priznati svojstvo tužitelja za podnošenje domaće predstavničke tužbe i onim oblicima udruživanja koji ispunjavaju pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, a nisu uvršteni na Popis ovlaštenih tijela.

(6) Predstavničku tužbu može podnijeti više ovlaštenih tijela iz različitih država članica Europske unije u svrhu zaštite kolektivnih interesa potrošača.

(7) U tijeku cijelog postupka sud će po službenoj dužnosti paziti može li ovlašteno tijelo određeno sukladno odredbama ovoga članka biti tužitelj u konkretnoj parnici.

(8) Sudjelovanje udruge koja ne ispunjava pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona u predstavničkim parnicama uvijek predstavlja bitnu povredu parničnog postupka.

Postupak odabira ovlaštene udruge ili drugog oblika udruživanja udruga

Članak 9.

(1) Udruga ili drugi oblik udruživanja udruga koja smatra da ispunjava pretpostavke iz stavka 2. ovoga članka podnosi zahtjev ministarstvu nadležnom za poslove zaštite potrošača (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela.

(2) Udruga ili drugi oblik udruživanja udruga iz stavka 1. ovoga članka koji podnose zahtjev za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela moraju ispunjavati sljedeće pretpostavke:

- biti upisana u Registar udruga Republike Hrvatske i u Registar neprofitnih organizacija

- biti osnovana radi zaštite jednog ili više prava potrošača uređenih propisima iz Priloga I. ovoga Zakona
- aktivno djelovati najmanje 12 mjeseci prije podnošenja predstavničke tužbe
- protiv njih ne smije biti pokrenut postupak prestanka postojanja u skladu s propisom o udrugama
- voditi transparentno financijsko poslovanje u skladu s propisima o računovodstvu neprofitnih organizacija
- uredno ispunjavati ugovorne obveze u provedbi odobrenih financijskih podrški od strane tijela državne uprave i drugih javnopravnih tijela
- uredno ispunjavati obveze plaćanja poreza i drugih davanja prema državnom proračunu i proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
- protiv osobe ili osoba ovlaštenih za zastupanje ne smije se voditi kazneni postupak za kaznena djela koja se progone po službenoj dužnosti
- osigurati dokaz o neovisnosti djelovanja i nepostojanju utjecaja osoba koje nisu potrošači, osobito trgovaca, a koje imaju ekonomski interes za podnošenje određenih tužbi
- osigurati organizacijske, ljudske, prostorne i financijske resurse za obavljanje osnovne djelatnosti u skladu s financijskim planom i programom rada udruge
- moraju biti solventna
- na svojim mrežnim stranicama redovito, jasno i razumljivo objavljivati informacije iz ovoga stavka, zajedno s informacijama o izvorima financiranja, svojoj organizacijskoj i upravljačkoj strukturi te strukturi članstva.

(3) Na temelju zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo ocjenjuje ispunjava li udruga ili drugi oblik udruživanja udruga pretpostavke iz stavka 2. ovoga članka i donosi odluku o uvrštavanju podnositelja zahtjeva na Popis ovlaštenih tijela.

(4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se na mrežnim stranicama Ministarstva.

(5) Ministarstvo je dužno najmanje jednom u pet godina izvršiti procjenu usklađenosti ovlaštenih tijela s Popisa ovlaštenih tijela s pretpostavkama iz stavka 2. ovoga članka.

(6) U slučaju prestanka ispunjenja pretpostavki iz stavka 2. ovoga članka, Ministarstvo donosi odluku o brisanju tijela s Popisa ovlaštenih tijela.

(7) Protiv odluke Ministarstva o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka i odluke o brisanju s Popisa ovlaštenih tijela žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Objava Popisa ovlaštenih tijela

Članak 10.

Ministarstvo putem svojih mrežnih stranica objavljuje Popis ovlaštenih tijela.

Notifikacija Europskoj komisiji

Članak 11.

(1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji Popis ovlaštenih tijela, koji sadrži naziv ovlaštenih tijela i statutarni cilj.

(2) Ministarstvo bez odgađanja obavještava Europsku komisiju o svakoj promjeni Popisa ovlaštenih tijela.

Kontaktna točka

Članak 12.

Ministarstvo je kontaktna točka nadležna za zaprimanje i rješavanje predstavki o neispunjenju pretpostavki iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona tijela s Popisa ovlaštenih tijela, u skladu s propisom kojim se uređuje opći upravni postupak.

Predstavničke tužbe i prekogranične predstavničke tužbe

Članak 13.

(1) Svako ovlašteno tijelo iz članka 8. ovoga Zakona ovlašteno je podnijeti predstavničku tužbu radi:

1. utvrđenja da je tuženik postupao suprotno odredbama propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za utvrđenje
2. zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za zabranu postupanja
3. naknade imovinske i neimovinske štete i/ili isplate naknade zbog stjecanja bez osnove oštećenima uzrokovanih povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za naknadu štete.

(2) Predstavnička tužba može se podnijeti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istog gospodarskog sektora čije je postupanje u suprotnosti s propisima iz Priloga I. ovoga Zakona, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje nepoštenih poslovnih prakse, kako je ona definirana propisom kojim se uređuje nepoštena poslovna praksa.

Prethodno upozorenje

Članak 14.

(1) Prije podnošenja predstavničke tužbe za utvrđenje i zabranu postupanja, ovlašteni tužitelj dužan je osobu iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona protiv koje namjerava podnijeti predstavničku tužbu, u pisanom obliku prethodno upozoriti da će, u slučaju da ne prekine s protupravnim postupanjem, protiv nje podnijeti tužbu.

(2) Ovlašteni tužitelj ne može podnijeti predstavničku tužbu za utvrđenje i zabranu postupanja prije isteka roka od 30 dana od dana dostave prethodnog upozorenja iz stavka 1. ovoga članka.

Medijacija prije podnošenja predstavničke tužbe

Članak 15.

(1) Prije podnošenja predstavničke tužbe za naknadu štete, stranke mogu podnijeti prijedlog za rješavanje spora putem medijacije.

(2) Prijedlog za rješavanje spora medijacijom podnosi se jednom od tijela za alternativno rješavanje potrošačkih sporova određenih propisima koji uređuju alternativno rješavanje potrošačkih sporova.

(3) Na medijaciju iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe propisa o mirenju i propisa koji uređuju alternativno rješavanje potrošačkih sporova.

Medijacija tijekom postupka

Članak 16.

(1) Sud će na pripremnom ročištu povodom predstavničke tužbe za naknadu štete upoznati stranke s mogućnostima da spor riješe sudskom nagodbom ili u postupku medijacije i obrazložiti im te mogućnosti.

(2) Na sklapanje sudske nagodbe i rješavanje spora medijacijom na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak o sudskoj nagodbi i medijaciji.

(3) Prije potpisivanja zapisnika o nagodbi, sud će ispitati jesu li raspolaganja stranaka suprotna prisilnim propisima i pravilima javnog morala te jesu li pravična.

(4) Donošenje rješenja kojim se nagodba ne dopušta odgodit će se ako je potrebno da se o okolnostima iz stavka 3. ovoga članka prije toga pribave obavijesti o okolnostima koje su relevantne za ocjenu dopuštenosti tog rješenja.

Privremene mjere

Članak 17.

U tijeku postupka sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog tužitelja bez saslušanja protivne stranke odrediti privremene mjere zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Zakona radi otklanjanja prijeteće opasnosti protupravnog oštećenja ili radi sprečavanja nasilja ili otklanjanja nenadoknadive štete sukladno propisu kojim se uređuje ovršni postupak.

Žurnost u postupcima za utvrđivanje i zabranu protupravnog postupanja trgovca

Članak 18.

(1) U postupcima u kojima se odlučuje o predstavničkoj tužbi za utvrđenje i zabranu protupravnog postupanja trgovca pripremno ročište mora se održati u roku od 30 dana od primitka odgovora na tužbu, odnosno isteka roka za odgovor na tužbu.

(2) Odluka u postupcima o privremenim mjerama iz članka 17. ovoga Zakona mora se donijeti i otpremiti u roku od 30 dana od pripremnog ročišta.

(3) Prekoračenje roka u postupcima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dopušteno je samo zbog bitnih razloga.

(4) O prekoračenju roka iz stavka 3. ovoga članka sudac je dužan izvijestiti predsjednika suda.

(5) U postupcima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka drugostupanjski sud mora donijeti i otpremiti odluku u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.

Sadržaj predstavničke tužbe

Članak 19.

(1) Tužitelj nije dužan u predstavničkoj tužbi za zabranu postupanja navesti iznos štete koju su pretrpjeli oštećenici i činjenice iz kojih proizlazi namjera, odnosno nepažnja tuženika.

(2) Za podnošenje predstavničke tužbe za zabranu postupanja, oštećenici ne moraju dati ovlaštenje za zastupanje ovlaštenom tužitelju.

(3) Predstavnička tužba za naknadu štete mora sadržavati popis oštećenika zajedno s izjavama volje za zastupanjem i visinu štete koja im pripada.

(4) Popis oštećenika iz stavka 3. ovoga članka sadrži imena i prezimena oštećenika te broj osobnog identifikacijskog dokumenta.

(5) Izjava volje iz stavka 3. ovoga članka mora biti dana u pisanom obliku i vlastoručno potpisana.

Dokazi kojima raspolaže samo jedna strana

Članak 20.

(1) Ako se u predstavničkoj tužbi ili najkasnije na pripremnom ročištu ovlašteni tužitelj pozvao na dokazna sredstva kojima raspolaže tuženik ili treća strana, a nužni su radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, sud će naložiti tuženiku ili trećoj strani da dostavi te dokaze ili na drugi način omogući njihovo izvođenje.

(2) Ako se u odgovoru na predstavničku tužbu ili najkasnije na pripremnom ročištu tuženik pozvao na dokazna sredstva kojima raspolaže ovlašteni tužitelj ili treća strana, a nužni su radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, sud će naložiti ovlaštenom tužitelju ili trećoj strani da dostavi te dokaze ili na drugi način omogući njihovo izvođenje.

Oštećenici obuhvaćeni tužbenim zahtjevom

Članak 21.

Kako bi njihove tražbine prema tuženiku bile obuhvaćene predstavničkom tužbom za naknadu štete, oštećenici moraju pisanim putem izričito izjaviti volju za zastupanjem ovlaštenom tužitelju.

Preinaka predstavničke tužbe

Članak 22.

Ovlašteni tužitelj može preinačiti predstavničku tužbu za naknadu štete do zaključenja glavne rasprave.

Nedopustivost nove parnice o istom zahtjevu

Članak 23.

(1) Dok parnica teče o tužbenom zahtjevu za naknadu štete, oštećenici obuhvaćeni tužbenim zahtjevom ne mogu biti zastupani u drugim parnicama koje imaju istu činjeničnu i pravnu osnovu i koje su pokrenute protiv istog trgovca, niti mogu podnijeti tužbu samostalno temeljem iste činjenične i pravne osnove i protiv istog trgovca.

(2) Sud će u tijeku cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti teče li već druga parnica o istom zahtjevu među istim strankama.

Odluka

Članak 24.

(1) Ako utvrdi da je tužbeni zahtjev osnovan, sud će, ovisno o tužbenom zahtjevu, presudom:

1. utvrditi čin povrede propisa iz Priloga I. ovoga Zakona
2. naložiti tuženiku da prekine s postupanjem koje je protivno propisima iz Priloga I. ovoga Zakona te mu narediti da, ako je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za uklanjanje štetnih posljedica koje su nastale zbog njegova protupravnog ponašanja i zabraniti mu takvo ili slično ponašanje ubuduće
3. naložiti tuženiku da naknadi imovinsku i neimovinsku štetu uzrokovanu povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona
4. naložiti tuženiku isplatu naknade zbog stjecanja bez osnove uzrokovane povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona.

(2) Sud može naložiti tuženiku da se presuda iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka u cijelosti ili djelomično objavi u obliku koji sud smatra prikladnim ili da se objavi izjava kojom se navodi utvrđena povreda propisa iz Priloga I. ovoga Zakona.

(3) U odluci suda o odbacivanju ili odbijanju tužbenog zahtjeva za naknadu štete, sud će naložiti ovlaštenom tužitelju da o svom trošku obavijesti oštećenike na koje se pravomoćna odluka odnosi, o odbacivanju, odnosno odbijanju tužbenog zahtjeva putem sredstava koja odgovaraju okolnostima predmeta i u utvrđenim rokovima, a kada je to primjereno, obavješćivanjem svakog oštećenika pojedinačno.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se ako su oštećenici na drugi način obaviješteni o pravomoćnoj presudi ili odobrenoj nagodbi.

Paricijski rok

Članak 25.

Sud će u presudi kojom nalaže izvršenje kakve činidbe odrediti rok za njezino izvršenje prema okolnostima pojedinog slučaja uzimajući u obzir načelo žurnosti.

Sankcije za nepostupanje po presudi

Članak 26.

(1) Sud će izreći novčanu kaznu za slučaj da tužitelj ili tuženik dobrovoljno ne ispuni obvezu iz sudske odluke iz članka 17., članka 20., članka 24. stavka 1. točke 2. i članka 24. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Sud će izreći novčanu kaznu za svaki dan zakašnjenja izvršenja sudske odluke iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o ozbiljnosti povrede prava zaštite potrošača.

(3) Na izricanje novčane kazne iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući će se način primijeniti odredbe propisa kojim se uređuje ovršni postupak kojima se uređuju odmjeravanje i izricanje novčane kazne kao sredstvu ovrhe.

(4) Naplaćena novčana kazna iz stavaka 1. i 2. ovoga članka uplaćuje se na račun državnog proračuna Republike Hrvatske, dok će se o izvršenoj uplati obavijestiti sud.

Dokazna snaga presude za ostale sudove

Članak 27.

(1) Stranke u postupku u kojem je donesena pravomoćna presuda povodom predstavničke tužbe, u smislu postojanja povrede propisa iz Priloga I. ovoga Zakona, tu presudu mogu upotrijebiti kao dokaz u svim drugim tužbama za naknadu štete protiv istog trgovca za istu praksu.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na zainteresirane osobe.

Financiranje parnice

Članak 28.

(1) Ako parnicu povodom predstavničke tužbe financira treća strana, potrebno je osigurati da:

- se spriječi sukob interesa i

- financiranje koje pruža treća strana koja ima ekonomski interes za podnošenje tužbe ili interes za ishod parnice povodom predstavničke tužbe za naknadu štete, ne utječe na zaštitu kolektivnih interesa oštećenih potrošača koja se ostvaruje parnicom.

(2) Treća strana koja financira parnicu povodom predstavničke tužbe ne smije utjecati na odluke ovlaštenih tužitelja vezane za tužbeni zahtjev iz članka 13. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, uključujući i odluku o sklapanju nagodbe iz članaka 15. i 16. ovoga Zakona, na način koji bi štetio kolektivnim interesima potrošača na koje se tužbeni zahtjev odnosi.

(3) Zabranjeno je financiranje predstavničke tužbe za naknadu štete od strane konkurenta tuženika ili osobe koja je ovisna o tuženiku.

(4) Na povrede financijske neovisnosti tužitelja iz stavaka 1. do 3. ovoga članka sud pazi po službenoj dužnosti ili na prijedlog tuženika do pravomoćnosti odluke.

(5) Na zahtjev suda, ovlašteni tužitelj će dostaviti financijski pregled s popisom izvora sredstava korištenih za potporu predstavničkoj tužbi za naknadu štete.

Naknade za sudjelovanje

Članak 29.

(1) Ovlašteni tužitelj može zahtijevati od potrošača koji su izrazili volju da ih on zastupa u parnici povodom predstavničke tužbe za naknadu štete simboličnu naknadu za sudjelovanje u toj parnici.

(2) Naknada iz stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti 5 % vrijednosti naknade štete koja je predmet tužbenog zahtjeva za potrošača, a u svakom slučaju ne smije biti viša od 70,00 eura.

Prekid zastare

Članak 30.

Podnošenjem predstavničke tužbe prekida se zastara za stranke i za oštećenike obuhvaćene predstavničkom tužbom.

Plaćanje sudskih pristojbi

Članak 31.

Ovlaštena tijela iz članka 8. stavaka 2. i 5. ovoga Zakona oslobođena su od plaćanja sudskih pristojbi tijekom cijelog postupka.

DIO TREĆI

INFORMIRANJE O PREDSTAVNIČKIM TUŽBAMA

Informacije o predstavničkim tužbama i prekograničnim predstavničkim tužbama

Članak 32.

(1) Ovlaštena tijela iz članka 8. ovoga Zakona dužna su na svojim mrežnim stranicama, a po potrebi i na drugi prikladan način istaknuti informacije o:

1. domaćim i prekograničnim predstavničkim tužbama koje namjeravaju podnijeti
2. statusu podnesenih domaćih i prekograničnih predstavničkih tužbi i
3. ishodima tužbi iz točaka 1. i 2. ovoga stavka.

(2) Tuženik je dužan obavijestiti zainteresirane potrošače o podnesenoj predstavničkoj tužbi za naknadu štete koja se vodi protiv njega.

(3) Obavijest iz stavka 2. ovoga članka tuženik je dužan dati na način koji će osigurati da obavijest pravovremeno prispije do svih potencijalno povrijeđenih potrošača.

Objava i ažuriranje informacija o ovlaštenim tijelima i predstavničkim tužbama

Članak 33.

(1) Ministarstvo na svojim mrežnim stranicama objavljuje informacije o:

- ovlaštenim tijelima iz članka 8. ovoga Zakona i
- domaćim i prekograničnim predstavničkim tužbama koje su u tijeku i koje su pravomoćno okončane.

(2) Trgovački sud kojem je podnesena predstavnička tužba dužan je Ministarstvu redovito dostavljati informacije o podnesenim domaćim i prekograničnim predstavničkim tužbama, pravomoćnim odlukama o istima i zaključenim sudskim nagodbama.

Dostava informacija o provedbi

Članak 34.

(1) Ministarstvo objavljuje i dostavlja Europskoj komisiji informacije o:

1. broju i vrsti pravomoćnih odluka te zaključenih sudskih nagodbi u kolektivnim potrošačkim sporovima
2. strankama u postupcima pokrenutim predstavničkim tužbama
3. vrsti povreda iz Priloga I. ovoga Zakona obuhvaćenih predstavničkom tužbom
4. ishodima podnesenih predstavničkih tužbi i sklopljenih sudskih i izvansudskih nagodbi iz članaka 15. i 16. ovoga Zakona
5. mrežnoj stranici na kojoj će biti istaknuti podaci iz ovoga stavka.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji najkasnije 26. lipnja 2027., a zatim svake četiri godine.

DIO ČETVRTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

Ministarstvo će do 26. prosinca 2023. Europskoj komisiji dostaviti informaciju iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 36.

Postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 19/22.).

Članak 37.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti članci 114. do 130. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 19/22.).

Članak 38.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 25. lipnja 2023.

PRILOG I.

Predstavničke tužbe iz članka 13. ovoga Zakona mogu se podnijeti radi povreda materijalnih prava koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode ([SL L 210, 7.8.1985., str. 29.](#)).
2. Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ([SL L 95, 21.4.1993., str. 29.](#)).
3. Uredba Vijeća (EZ) br. 2027/97 od 9. listopada 1997. o odgovornosti zračnih prijevoznika u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage ([SL L 285, 17.10.1997., str. 1.](#)).
4. Direktiva 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima ([SL L 80, 18.3.1998., str. 27.](#)).
5. Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu ([SL L 171, 7.7.1999., str. 12.](#)).
6. Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) ([SL L 178, 17.7.2000., str. 1.](#)): članci od 5. do 7., 10. i 11.
7. Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu ([SL L 311, 28.11.2001., str. 67.](#)): članci od 86. do 90., 98. i 100.
8. Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ([SL L 11, 15.1.2002., str. 4.](#)): članci 3. i 5.
9. Direktiva (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija (SL L 321, 17.12.2018., str. 36. –214.): glava III.
10. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) ([SL L 201, 31.7.2002., str. 37.](#)): članci od 4. do 8. i 13.
11. Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ ([SL L 271, 9.10.2002., str. 16.](#)).
12. Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ([SL L 31, 1.2.2002., str. 1.](#)).
13. Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ([SL L 46, 17.2.2004., str. 1.](#)).
14. Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) ([SL L 149, 11.6.2005., str. 22.](#)).
15. Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju ([SL L 376, 27.12.2006., str. 21.](#)).

16. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu ([SL L 376, 27.12.2006., str. 36.](#)): članci 20. i 22.
17. Uredba (EZ) br. 1107/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o pravima osoba s invaliditetom i osoba smanjene pokretljivosti u zračnom prijevozu ([SL L 204, 26.7.2006., str. 1.](#)).
18. Uredba (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu ([SL L 315, 3.12.2007., str. 14.](#)).
19. Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ([SL L 133, 22.5.2008., str. 66.](#)).
20. Direktiva 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, o dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji i razmjeni ([SL L 33, 3.2.2009., str. 10.](#)).
21. Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici ([SL L 293, 31.10.2008., str. 3.](#)): članak 23.
22. Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 ([SL L 353, 31.12.2008., str. 1.](#)): članci od 1. do 35.
23. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ([SL L 302, 17.11.2009., str. 32.](#)).
24. Direktiva (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i izmjeni Direktive 2012/27/EU (SL L 158, 14.6.2019., str. 125.–199.): članak 9., poglavlje III., Prilozi I. i II.
25. Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ ([SL L 211, 14.8.2009., str. 94.](#)): članak 3. i Prilog I.
26. Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ ([SL L 267, 10.10.2009., str. 7.](#)).
27. Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju ([SL L 285, 31.10.2009., str. 10.](#)): članak 14. i Prilog I.
28. Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ([SL L 335, 17.12.2009., str. 1.](#)): članci od 183. do 186.
29. Uredba (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća ([SL L 131, 28.5.2009., str. 24.](#)).
30. Uredba (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 ([SL L 266, 9.10.2009., str. 11.](#)).
31. Uredba (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge bitne parametre ([SL L 342, 22.12.2009., str. 46.](#)): članci od 4. do 6.
32. Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o

- kozmetičkim proizvodima ([SL L 342, 22.12.2009., str. 59.](#)): članci od 3. do 8. i od 19. do 21.
33. Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) ([SL L 95, 15.4.2010., str. 1.](#)): članci od 9. do 11., od 19. do 26. i 28.b.
34. Uredba (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a ([SL L 27, 30.1.2010., str. 1.](#)): članci 9. i 10.
35. Uredba (EU) br. 1177/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o pravima putnika kada putuju morem ili unutarnjim plovnim putovima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 ([SL L 334, 17.12.2010., str. 1.](#)).
36. Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 ([SL L 174, 1.7.2011., str. 1.](#)).
37. Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([SL L 304, 22.11.2011., str. 64.](#)).
38. Uredba (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 ([SL L 55, 28.2.2011., str. 1.](#)).
39. Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 ([SL L 304, 22.11.2011., str. 18.](#)).
40. Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ ([SL L 315, 14.11.2012., str. 1.](#)): članci od 9. do 11.a.
41. Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 ([SL L 94, 30.3.2012., str. 22.](#)).
42. Uredba (EU) 2022/612 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. travnja 2022. o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji (preinaka) (SL L 115, 13.4.2022, str. 1–37.)
43. Direktiva 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova) ([SL L 165, 18.6.2013., str. 63.](#)): članak 13.
44. Uredba (EU) br. 524/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o online rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Uredba o online rješavanju potrošačkih sporova) ([SL L 165, 18.6.2013., str. 1.](#)): članak 14.
45. Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 ([SL L 60, 28.2.2014., str. 34.](#)).
46. Direktiva 2014/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje neautomatskih vaga na tržište ([SL L 96, 29.3.2014., str. 107.](#)).

47. Direktiva 2014/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje na tržištu električne opreme namijenjene za uporabu unutar određenih naponskih granica ([SL L 96, 29.3.2014., str. 357.](#)).
48. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU ([SL L 173, 12.6.2014., str. 349.](#)): članci od 23. do 29.
49. Direktiva 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama ([SL L 257, 28.8.2014., str. 214.](#)).
50. Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) ([SL L 352, 9.12.2014., str. 1.](#)).
51. Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja ([SL L 123, 19.5.2015., str. 98.](#)).
52. Uredba (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu i maloprodajnim naknadama za regulirane komunikacije unutar EU-a te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ i Uredbe (EU) br. 531/2012 ([SL L 310, 26.11.2015., str. 1.](#)).
53. Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ ([SL L 326, 11.12.2015., str. 1.](#)).
54. Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ ([SL L 337, 23.12.2015., str. 35.](#)).
55. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja ([SL L 26, 2.2.2016., str. 19.](#)): članci od 17. do 24. i od 28. do 30.
56. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ([SL L 119, 4.5.2016., str. 1.](#)).
57. Uredba (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o medicinskim proizvodima, o izmjeni Direktive 2001/83/EZ, Uredbe (EZ) br. 178/2002 i Uredbe (EZ) br. 1223/2009 te o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 90/385/EEZ i 93/42/EEZ ([SL L 117, 5.5.2017., str. 1.](#)): poglavlje II.
58. Uredba (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o in vitro dijagnostičkim medicinskim proizvodima te o stavljanju izvan snage Direktive 98/79/EZ i Odluke Komisije 2010/227/EU ([SL L 117, 5.5.2017., str. 176.](#)): poglavlje II.
59. Uredba (EU) 2017/1128 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu ([SL L 168, 30.6.2017., str. 1.](#)).
60. Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ ([SL L 168, 30.6.2017., str. 12.](#)).
61. Uredba (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o novčanim fondovima ([SL L 169, 30.6.2017., str. 8.](#)).

62. Uredba (EU) 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU ([SL L 198, 28.7.2017., str. 1.](#)): članci od 3. do 6.
63. Uredba (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ ([SL L 60I, 2.3.2018., str. 1.](#)): članci od 3. do 5.
64. Direktiva (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija ([SL L 321, 17.12.2018., str. 36.](#)): članci 88. i od 98. do 116. te prilozi VI. i VIII.
65. Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga ([SL L 136, 22.5.2019., str. 1.](#)).
66. Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ ([SL L 136, 22.5.2019., str. 28.](#)).

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Konačni prijedlog zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača (u daljnjem tekstu: Konačni prijedlog zakona) donosi se radi transpozicije Direktive (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošača i stavljanju izvan snage Direktive 2009/22/EZ (SL L 409, 4.12.2020., u daljnjem tekstu: Direktiva o predstavničkim tužbama).

Direktivom o predstavničkim tužbama stavlja se izvan snage Direktiva 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (SL L 110, 1.5.2009., u daljnjem tekstu: Direktiva o sudskim nalogima). Direktiva o sudskim nalogima transponirana je u važeći Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 19/22.) i ograničava se na uređenje postupaka radi utvrđivanja ili zabrane određenih postupanja trgovaca. Navedeno ograničenje onemogućuje vođenje parnica u kolektivnim potrošačkim sporovima radi samog obeštećenja pojedinačnih potrošača. Uslijed utvrđenja povrede kolektivnih interesa potrošača u postupku koji se vodi temeljem važećih propisa, potrošač naknadu štete može ostvarivati isključivo u pojedinačnoj parnici što zahtjeva predujmljivanje odjetničkih troškova i troškova same parnice što je za brojne potrošače odvraćajući faktor radi kojeg se ne upuštaju u pokretanje parnice radi naknade štete. Također, uzimajući u obzir neizvjesnost i dugotrajnost tih postupaka, važeći sustav potrebno je izmijeniti u cilju oživotvorenja načela pristupa pravosuđu.

Potpuna i pravodobna zaštita potrošačkih prava zahtjeva ustanovljenje novog i djelotvornog procesnopravnog mehanizma. Cilj Direktive o predstavničkim tužbama jest olakšati pristup pravosuđu radi zaštite kolektivnih interesa potrošača. Navedeno se ne ograničava na osiguravanje djelotvornosti samog postupka i rješavanja o meritumu istog (dokazivanje, brzina vođenja postupka), već zahtjeva stvaranje pravnog okvira kojim će se ustanoviti učinkovit sustav kolektivne pravne zaštite, a koji će ukloniti sve prepreke vođenju tih postupaka - od pravnih do ekonomskih. Jednim od ključnih nedostataka u primjeni Direktive o sudskim nalogima pokazalo se ograničeno područje njezine primjene te se Direktivom o predstavničkim tužbama područje primjene znatno proširilo te pravna osnova primjene Direktive o predstavničkim tužbama uključuje 66 akata od kojih samo manji broj uređuje usko potrošački *acquis* koji je transponiran u Zakon o zaštiti potrošača. Predstavničke tužbe mogu se, primjerice, podnijeti radi povrede potrošačkih prava iz područja financija, prava putnika, zaštite osobnih podataka korisnika elektroničkih komunikacija, turističkih usluga i dr.

Uzimajući u obzir isključivo procesnopravnu narav Direktive o predstavničkim tužbama te kako je područje primjene znatno šire od područja zaštite općih materijalnih prava uređenih važećim Zakonom o zaštiti potrošača, potrebno je i odredbe predmetne Direktive transponirati u propis procesnog prava kako bi se sveobuhvatno uredilo predmetno područje te izbjegla fragmentacija pravnih pravila u više pravnih propisa iz nadležnosti više tijela. Transpozicija odredbi u Zakon o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., , 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08. - ispravak, 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22. i 114/22.) pokazala se neprikladnom uzimajući u obzir kako isti predstavlja opći pravni okvir

za uređenje parničnog postupka, dok je za kolektivnu pravnu zaštitu potrošačkih prava potrebno uspostaviti specifičan pravni sustav koji će osigurati žurnost u postupanju, izvođenje dokaza kojima raspolaže isključivo protivna strana i dr., što se može osigurati isključivo donošenjem posebnog propisa te je u tu svrhu izrađen ovaj Konačni prijedlog zakona.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Konačnim prijedlogom zakona uređuju se pravila postupka na temelju kojih sud raspravlja i odlučuje u domaćim i prekograničnim predstavničkim tužbama. Razgraničenje na domaće i prekogranične predstavničke tužbe provodi se isključivo u odnosu na pitanje podnosi li se predstavnička tužba u državi u kojoj je tužitelj imenovan, međutim time se ne utječe ni na pitanje mjerodavnog prava za rješavanje spora niti na pitanje mjesne i stvarne nadležnosti suda.

Konačnim prijedlogom zakona propisuje se izberiva mjesna nadležnost, odnosno tužitelj može podnijeti tužbu sudu mjesno nadležnom na području sjedišta tuženika ili sudu na čijem području je došlo ili je moglo doći do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača. Time se znatno olakšava zaštita potrošačkih prava kada tuženi trgovac ima sjedište izvan Republike Hrvatske, a povreda se dogodila na području Republike Hrvatske, a istovremeno se i smanjuju ukupni troškovi na strani tužitelja (vezano za dolazak na ročišta, troškovi prevođenja i drugi).

U odnosu na važeće uređenje kolektivne zaštite potrošačkih prava, ovim Konačnim prijedlogom zakona prvi put se taksativno uređuju pretpostavke aktivne legitimacije udruga za zaštitu potrošača kako bi se osigurala stručnost i neovisnost tužitelja koji zastupaju potrošačke interese. Konačnim prijedlogom zakona detaljno se razrađuje pitanje sukoba interesa tužitelja i drugih trgovaca, osobito konkurenata tuženiku. Iako se očekuje kako će tužitelji u ovim postupcima napose biti udruge za zaštitu potrošača koje imaju neposredan kontakt s potrošačima koji im se sami obraćaju sa zahtjevom za pružanjem pravne pomoći, Konačnim prijedlogom zakona predviđa se mogućnost da i javnopravna tijela nadležna za potrošačke politike mogu podnositi predstavničke tužbe i na taj način imati aktivnu ulogu u osiguravanju usklađenosti postupanja trgovaca s potrošačkim zakonodavstvom.

O zahtjevima udruga za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela za podnošenje predstavničke tužbe odlučuje ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača, a sam popis objavljuje se na mrežnim stranicama ministarstva kako bi potrošači unaprijed imali informaciju kome se mogu obratiti radi pokretanja parnica za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača. Konačni prijedlog zakona uređuje i uspostavu kontaktne točke koju će voditi predmetno ministarstvo i putem koje će se moći podnositi predstavke vezano za sumnje ispunjava li određena udruga uvrštena na Popis ovlaštenih tijela za podnošenje predstavničke tužbe zakonske pretpostavke aktivne legitimacije. Na svojim mrežnim stranicama predmetno ministarstvo dužno je i ažurirati informacije o predstavničkim tužbama (okončanima i u tijeku) temeljem informacija koje mu dostavlja trgovački sud.

Predstavničkom tužbom može se zahtijevati naknada štete isključivo onih potrošača koji su izrazili svoju volju da se njihova prava štite na taj način (tzv. „opt-in“ sustav sudjelovanja oštećenika). Svoju volju potrošači mogu izraziti najkasnije do zaključenja glavne rasprave kada dolazi do preinačenja tužbenog zahtjeva. Time se osigurava i specificiranje visine tužbenog zahtjeva i samo informiranje oštećenika i kasnija raspodjela utvrđenog iznosa

naknade štete. Kako bi se osiguralo predujmljivanje troškova parnice, udruga koja je ovlaštena tužitelj u konkretnoj parnici, može zahtijevati od potrošača koji su izrazili volju da ih se zastupa u parnici za naknadu štete simboličnu naknadu za sudjelovanje u toj parnici.

Konačnim prijedlogom zakona uređuje se i mogućnost rješavanja sporova medijacijom kao jednostavniji i brži način rješavanja sporova.

Žurnost u postupanju temeljno je načelo ovoga Konačnog prijedloga zakona i primjenjuje se kao osobina radne metode koju suci primjenjuju pri upravljanju postupkom. Upravo dugotrajni postupci dovode u pitanje mogućnost stvarne zaštite prava stoga je nužno da pravila postupka osiguraju pravodobnu zaštitu prava.

Zaključno, Konačnim prijedlogom zakona postići će se djelotvornija postupovna zaštita kolektivnih interesa i prava potrošača, bolje funkcioniranje unutarnjeg tržišta, stvaranje veće dodane vrijednosti u gospodarstvu i viša razina pravne sigurnosti kako potrošača tako i trgovaca. Osim navedenoga, pravovremenim prenošenjem Direktive o predstavničkim tužbama u ovaj Konačni prijedlog zakona, Republika Hrvatska će postupiti sukladno obvezama koje ima kao država članica Europske unije.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom je propisan predmet uređenja ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom se uređuje usklađivanje s pravnim aktima Europske unije, odnosno navodi se direktiva Europske unije kojom se uređuju predstavničke tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, a koja je preuzeta Konačnim prijedlogom zakona u zakonodavstvo Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisan je odnos Konačnog prijedloga zakona prema drugim zakonima.

Uz članak 4.

Ovim se člankom uređuje načelo žurnosti u postupanju povodom predstavničkih tužbi. Naime, Direktiva o predstavničkim tužbama izrijekom navodi da je predstavničke tužbe potrebno razmatrati s primjerenom postupovnom ekspeditivnošću. Razlog tome je upravo činjenica da se povredama kolektivnih prava i interesa potrošača utječe na prava velikog broja potrošača te da je stoga potrebno osigurati da se postupkom upravlja na način kojim će se osigurati da se postupanje takvog trgovca uskladi s pravom bez nepotrebnog odgađanja.

Uz članak 5.

Ovim člankom uređeno je značenje pojmova koji se koriste u Konačnom prijedlogu zakona na način kako je to uređeno Direktivom o predstavničkim tužbama.

Uz članak 6.

Ovim člankom uređuje se rodna jednakost.

Uz članak 7.

Ovim se člankom propisuju pravila koja se odnose na stvarnu i mjesnu nadležnost suda za suđenje u postupcima povodom predstavničkih tužbi.

S ciljem postizanja specijalizacije u rješavanju sporova povodom predstavničkih tužbi, propisana je stvarna nadležnost trgovačkih sudova, kao što je to bilo i predviđeno ranijim uređenjem postupka kolektivne pravne zaštite u Zakonu o zaštiti potrošača. Naime, postupci povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača se *rationae materiae* odnose na materiju koja i inače spada u nadležnost trgovačkih sudova, a to isto vrijedi kada se postupci za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača određuju *rationae materiae*. Naime, postupke za zaštitu kolektivnih interesa potrošača ne pokreću pojedini potrošači već su za podnošenje predstavničke tužbe ovlaštena isključivo za tu svrhu određena tijela kao što su pojedina javnopravna tijela, udruge za zaštitu potrošača, ili, pak, komorska ili interesna udruženja trgovaca. S druge strane, postupak se pokreće uvijek protiv trgovca, odnosno skupine trgovaca, te je stoga opravdano da zbog *rationae materiae* polja primjene tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača o tim tužbama odlučuju trgovački sudovi.

Vezano za određivanje mjesno nadležnog suda, propisuje se da je za suđenje u postupcima povodom predstavničkih tužbi, pored suda opće mjesne nadležnosti, nadležan i sud na čijem je području došlo ili je moglo doći do povrede propisa radi kojih se predstavnička tužba podnosi, a koji su navedeni u Prilogu I. ovoga Konačnog prijedloga zakona. Kriteriji opće mjesne nadležnosti su sjedište, odnosno podružnica trgovca, a kada se radi o tuženiku koji nema sjedište već isključivo prebivalište, tada se mjesna nadležnost trgovačkog suda određuje prema prebivalištu tuženika.

Uz članak 8.

Ovim je člankom propisano koje osobe i tijela mogu podnijeti predstavničku tužbu za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, odnosno propisano je koja tijela imaju aktivnu postupovnu legitimaciju u smislu ovoga Konačnog prijedloga zakona. Naime, ovlaštenici za podnošenje predstavničke tužbe su ovlaštena tijela koja su uvrštena na Popis ovlaštenih tijela za podnošenje predstavničke tužbe (u daljnjem tekstu: Popis ovlaštenih tijela), a ta tijela mogu biti udruge ili drugi oblik udruživanja udruga (primjerice, savezi udruga za zaštitu potrošača) koji su odabrani sukladno postupku koji je predviđen člankom 9. ovoga Konačnog prijedloga zakona. Također, propisano je da i javnopravna tijela u čijoj su nadležnosti propisi koji se ovim Konačnim prijedlogom zakona štite (oni koji su navedeni u Prilogu I. Konačnog prijedloga zakona), a koji su iskazali interes za uključivanjem na predmetni popis, mogu biti ovlašteni tužitelji u parnicama povodom predstavničke tužbe, a sve kako bi se osigurao dovoljan broj ovlaštenih tijela koja će moći zaštititi kolektivne interese i prava potrošača u svim potrošačkim sektorima. S druge strane, nadležni sud pred kojim se vodi postupak, može priznati svojstvo tužitelja i drugom tijelu koje ispunjava pretpostavke za ovlaštena tijela za podnošenje domaće predstavničke tužbe koje nije prethodno uvršteno na Popis ovlaštenih tijela. Međutim, to ovlaštenje priznaje se isključivo za tu konkretnu parnicu.

Uzimajući u obzir kako pretpostavke aktivne procesne legitimacije iz članka 9. Konačnog prijedloga zakona osiguravaju postojanje pravnog interesa, neovisnosti i odgovarajuće sposobnosti tužitelja, ovim člankom uređuje se kako sud pazi na pretpostavke aktivne procesne legitimacije tijekom cijelog postupka, odnosno do pravomoćnosti.

U slučaju gubitka jedne od pretpostavki tijekom postupka (primjerice da tijekom žalbenog postupka sredstva udruge za financiranje žalbenog postupka potječu od konkurenta tuženog trgovca što je povreda financijske neovisnosti razrađene člankom 28. Konačnog prijedloga zakona) nastupa apsolutna povreda parničnog postupka.

Uz članak 9.

Ovim se člankom propisuju uvjeti i pretpostavke pod kojima udruge ili drugi oblici udruživanja udruga mogu podnijeti zahtjev Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja, kao ministarstvu nadležnom za poslove zaštite potrošača, a kako bi bili uvršteni na Popis ovlaštenih tijela. U svrhu odabira tijela koja će efikasno i stručno voditi postupke kojima se štite kolektivni interesi i prava potrošača u smislu ovoga Konačnog prijedloga zakona, a sukladno zahtjevima iz članka 4. Direktive o predstavničkim tužbama, ovim su člankom propisani konkretni kriteriji koje udruge ili drugi oblici udruživanja udruga moraju ispuniti, kao što su neovisnost, stručnost, legitimnost, solventnost i dr., posebice uzimajući u obzir da se predstavničkom tužbom štite interesi i prava velikog broja potrošača, koji iskazuju volju da ovlaštena tijela u njihovo ime podnose predstavničke tužbe, radi čega je potrebno osigurati da tijela koja su za isto ovlaštena doista i mogu na adekvatan način voditi takve postupke.

Osim navedenoga, ovim člankom je propisana ovlast Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja, kao ministarstva nadležnog za poslove zaštite potrošača, da ocijeni ispunjava li udruga ili drugi oblik udruživanja udruga koja je podnositelj zahtjeva za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela kriterije propisane Konačnim prijedlogom zakona, nakon čega se donosi odluka o uvrštavanju podnositelja. Nadalje, kako bi se informacije o ovlaštenim tijelima koja su odabrana osigurala široj javnosti, a osobito potrošačima, propisana je i obveza objavljivanja odluke o uvrštavanju podnositelja zahtjeva na Popis ovlaštenih tijela na mrežnim stranicama Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja. Osim navedenoga, propisana je i obveza donošenja odluke o brisanju u slučaju da određeno tijelo više ne ispunjava kriterije navedene u ovom članku Konačnog prijedloga zakona. Ovim je člankom osigurana i mogućnost podnošenja pravnog lijeka protiv odluka o uvrštavanju i o brisanju na način da nezadovoljna strana protiv iste može pokrenuti upravni spor. Nadalje, kako bi se osiguralo da tijela koja su uvrštena na Popis ovlaštenih tijela i nakon uvrštavanja ispunjavaju kriterije predviđene ovim Konačnim prijedlogom zakona, ovim je člankom propisana i obveza Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja da najmanje jednom u pet godina izvrši procjenu usklađenosti, prilikom čega će tijela biti dužna dostaviti dokaze o ispunjavanju kriterija temeljem kojih su i uvršteni na predmetni popis.

Uz članak 10.

Ovim je člankom propisana obveza Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja da Popis ovlaštenih tijela objavi na svojim mrežnim stranicama, kako bi se potrošačima omogućila informacija o postojećim ovlaštenim tijelima kojima se mogu obratiti u svrhu pokretanja postupka zaštite kolektivnim interesa i prava potrošača iz ovoga Konačnog prijedloga zakona, te kako bi takve informacije bile dostupne javnosti.

Uz članak 11.

Ovim se člankom propisuje obveza dostavljanja bitnih informacija temeljem obveze iz članka 5. Direktive o predstavničkim tužbama. Naime, ovim se člankom propisuje obveza Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja da dostavi Europskoj komisiji Popis ovlaštenih tijela koji sadrži nazive tih tijela i statutarni cilj (odnosno područja potrošačkog prava za koja su se u statutu opredijelili), kao i obveza ažuriranja dostavljenih informacija na način da se Europsku komisiju obavještava o svakoj promjeni ovlaštenog tijela bez odgađanja.

Uz članak 12.

Ovim se člankom propisuje mogućnost dostavljanja predstavki vezano za ispunjavanje kriterija koje udruge i drugi oblici udruživana udruga, kao ovlaštena tijela koja su uvrštena na Popis ovlaštenih tijela, moraju ispunjavati. Drugim riječima, u slučaju da određena država članica, trgovac ili bilo koje drugo tijelo ili osoba ima saznanja koja se odnose na neispunjenje određenih kriterija, Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja se određuje kao nadležno tijelo za zaprimanje predstavki vezano za neispunjenje kriterija, a sukladno članku 5. stavku 5. Direktive o predstavničkim tužbama. Na zaprimljene predstavke se primjenjuju odredbe općeg upravnog postupka te Ministarstvo temeljem zaprimljene predstavke ocjenjuje postoji li potreba za pokretanjem postupka po službenoj dužnosti radi donošenje rješenja o neispunjavanju pretpostavki tijela uvrštenog na Popis ovlaštenih tijela.

Uz članak 13.

Ovim se člankom propisuju vrste predstavničkih tužbi koje ovlaštena tijela mogu podnijeti u smislu ovoga Konačnog prijedloga zakona. Naime, kako tužbeni zahtjev predstavlja zahtjev za pružanje pravne zaštite određenog sadržaja, potrebno je jasno navesti koji je to konkretan sadržaj tužbenog zahtjeva koji se ovim Konačnim prijedlogom zakona štiti, a sve kako bi se osigurao učinkovit postupovni mehanizam kolektivne pravne zaštite, kako je i navedeno u Direktivi o predstavničkim tužbama. Tako se predstavničkom tužbom za utvrđenje traži od suda da donese presudu kojom se utvrđuje da je trgovac – tuženik postupao suprotno odredbama iz Priloga I. ovoga Konačnog prijedloga zakona. Nadalje, predstavnička tužba za zabranu postupanja ima za cilj zabranu postupanja tužitelja – trgovca koje predstavlja povredu odredbi iz Priloga I. ovoga Konačnog prijedloga zakona, dok se predstavničkom tužbom za naknadu štete podnosi predstavnička tužba radi obeštećenja, odnosno radi naknade imovinske i neimovinske štete i/ili isplate naknade zbog stjecanja bez osnove koje su rezultat povrede odredbi iz Priloga I. ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Nadalje, kako bi se osigurala sveobuhvatna zaštita kolektivnih interesa i prava potrošača u konkretnim postupcima, pasivna legitimacija obuhvaća ne samo trgovca, već i čitav niz drugih subjekata čije je postupanje dovelo do povrede odredbi iz Priloga I. ovoga Konačnog prijedloga zakona, pa se tako predstavnička tužba može podnijeti i protiv skupine trgovaca iz istog gospodarskog sektora, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se korištenje nepoštenih poslovnih prakse u smislu Zakona o zaštiti potrošača, kao propisa kojim se uređuje nepoštena poslovna praksa.

Uz članak 14.

Ovim je člankom iskorištena regulatorna mogućnost propisana člankom 13. stavkom 4. Direktive o predstavničkim tužbama, te se propisuje obveza ovlaštenog tijela da, prije

podnošenja predstavničke tužbe za utvrđenje i zabranu postupanja trgovcu ili drugoj osobi iz članka 13. stavka 2. ovoga Konačnog prijedloga zakona protiv koje namjerava podnijeti predstavničku tužbu, u pisanom obliku dostavi prethodno upozorenje da će, u slučaju da ne prekine sa protupravnim postupanjem, protiv trgovca ili te druge osobe podnijeti predstavničku tužbu. Naime, obveza prethodnog upozorenja ima za svrhu omogućiti postizanje sporazuma ovlaštenih tijela i trgovca, kako bi se, ukoliko je isto moguće, izbjeglo pokretanje sudskog postupka, koji iziskuje vrijeme i troškove. S tim u vezi, ovim je člankom također propisano da se predstavnička tužba za utvrđenje i zabranu ne može podnijeti prije isteka roka od 30 dana od dostave prethodnog upozorenja, upravo kako bi se osigurao primjereni rok unutar kojeg bi se dala mogućnost sporazumnog rješavanja određenog spora.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuje mogućnost podnošenja prijedloga za rješavanje spora putem medijacije, kako bi stranke u sporu postigle sporazumno rješenje vezano za predmet spora, u slučaju da trgovac unatoč prethodnom upozorenju podnesenom od strane ovlaštenog tijela ne prekine postupanje koje je protivno pravu zaštite potrošača, a prije podnošenja predstavničke tužbe povodom takvog kršenja. Navedena odredba nije rezultat transpozicije Direktive o predstavničkim tužbama, već je svrha propisivanja iste ovim Konačnim prijedlogom zakona davanje dodatne mogućnosti sporazumnog rješavanja spora. Nadalje, kako bi se osiguralo da se sporovi rješavaju pred kvalificiranim i kompetentnim tijelima za alternativno rješavanje potrošačkih sporova koji udovoljavaju propisanim kriterijima (transparentnost, zakonitost, stručnost, ekonomičnost i dr.), propisano je da se prijedlozi za rješavanje spora podnose jednom od notificiranih tijela za alternativno rješavanje potrošačkih sporova sukladno Zakonu o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova („Narodne novine“ br. 121/16. i 32/19.), kao posebnom propisu koji uređuje navedeno područje. Sukladno kriterijima iz navedenoga Zakona, odabrana su sljedeća tijela za alternativno rješavanje potrošačkih sporova koja rješavaju sporove medijacijom:

1. Centar za mirenje pri Hrvatskoj gospodarskoj komori
2. Centar za mirenje pri Hrvatskom uredu za osiguranje
3. Profi Test d.o.o., Centar za mirenje „Medijator“
4. Centar za mirenje pri Hrvatskoj udruzi za medijaciju
5. Centar za mirenje Hrvatske obrtničke komore.

Uz članak 16.

U svrhu osiguravanja zahtjeva koji proizlaze iz članka 1. Direktive o predstavničkim tužbama kojim je propisana mogućnost sklapanja sudske nagodbe, ovim je člankom propisano kako će sud na pripremnom ročištu povodom predstavničke tužbe za naknadu štete upoznati stranke s mogućnostima da spor riješe sudskom nagodbom ili u postupku medijacije, te obrazložiti takve mogućnosti. Nadalje, budući da su odredbe koje se odnose na sklapanje sudske nagodbe već sadržane u postojećim nacionalnim propisima, u ovom je članku izriječno navedeno da će se i na sklapanje sudske nagodbe i rješavanje sporova mirenjem u smislu ovoga Konačnog prijedloga zakona primjenjivati odredbe zakona kojima se uređuje parnični postupak o sudskoj nagodbi i medijaciji. Tijekom postupka donošenja ovoga Konačnog prijedloga zakona, Vrhovni sud Republike Hrvatske ukazao je na potrebu da se omogući ispitivanje pravičnosti nagodbe koju stranke sklapaju pred sudom. Stoga se ovim Konačnim prijedlogom zakona propisuje kako se ispitivanje dopustivosti nagodbe ne ograničava na ispitivanje da li je sadržaj nagodbe u suprotnosti s pravnim poretkom Republike Hrvatske, već da li su i sporazumi o naknadi štete koja će se dodijeliti oštećenim potrošačima pravični, uzimajući u

obzir kako se nagodbom ne trebaju ugovoriti iznosi naknade štete koji bi odgovarali visini stvarno pretrpljene štete. U slučaju da tijekom zaključenja sudske nagodbe sud nema dovoljno informacija o okolnostima koje su relevantne za ocjenu dopuštenosti iste, sud će odgoditi donošenje rješenja dok ne utvrdi iste.

Uz članak 17.

Ovim se Konačnim prijedlogom zakona propisuje ovlast suda da u postupku povodom predstavničke tužbe, po službenoj dužnosti ili na prijedlog tužitelja (ovlaštenog tijela koje je podnijelo predstavničku tužbu), a bez saslušanja protivne stranke, odredi privremene mjere zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Konačnog prijedloga zakona kako bi se otklonila mogućnost nastanka štete koju će naknadno biti teško ili nemoguće otkloniti, te kako bi se spriječilo protupravno oštećenje. Naime, radi se i o privremenim mjerama u užem smislu, mjerama opreza i preventivnim mjerama za zaustavljanje prakse koja je u tijeku ili za zabranu prakse u slučaju da ona nije provedena, ali postoji rizik da bi mogla prouzročiti ozbiljnu ili nepopravljivu štetu potrošačima.

Uz članak 18.

S obzirom na broj potrošača pogođenih povredom odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Konačnog prijedloga zakona, potrebno je osigurati žurnost u postupcima za utvrđivanje i zabranu protupravnog postupanja trgovca. S tim u vezi, ovim se člankom propisuje da se u postupcima u kojima se odlučuje o predstavničkoj tužbi za utvrđenje, pripremno ročište mora održati u roku od 30 dana od primitka odgovora na tužbu, odnosno isteka roka za odgovor na tužbu. Nadalje, propisano je i da odluka o privremenim mjerama iz članka 17. ovoga Konačnog prijedloga zakona mora biti donesena te otpremljena u roku od 30 dana od pripremnog ročišta. Potrebno je naglasiti da je izrijekom propisano da se prekoračenje navedenih rokova može dozvoliti isključivo zbog bitnih razloga, a o čemu je sudac dužan izvijestiti predsjednika suda.

Nadalje, kako bi se osigurala žurnost postupanja i u postupku povodom podnošenja pravnih lijekova, ovim je člankom propisano da i drugostupanjski sud koji odlučuje u postupcima u kojima se odlučuje o tužbi za utvrđenje te u postupcima o privremenim mjerama, mora donijeti i otpremiti presudu u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.

Uz članak 19.

Ovim člankom naglašava se da se u parnicama koje se ograničavaju na zabranu postupanja ili propuštanja trgovca kojima se povrjeđuju kolektivna potrošačka prava i interesi nije potrebno navesti štetu koju su pretrpjeli oštećenici ni činjenice iz kojih proizlazi namjera, odnosno nepažnja tuženika, uzimajući u obzir da navedeno nije relevantno za predmetnu vrstu postupaka.

Također, izrijekom se propisuje da u ovim postupcima nije potrebno da potrošači izjave volju za zastupanjem uzimajući u obzir kako je u predmetnim slučajevima prvenstvo riječ o zaštiti javnog interesa i zabranu nezakonitog postupanja trgovaca neovisno o tom da li je pojedinačnim potrošačima nastala šteta.

S druge strane, u parnicama radi naknade štete nužno je pribaviti pristanak oštećenika čiji interesi se zastupaju određenom predstavničkom tužbom uzimajući u obzir da je riječ o tražbinama kojima može raspolagati isključivo nositelj tražbine koji samostalno odlučuje hoće li svoja prava ostvarivati i na koji način (sporazumno izravnim dogovaranjem s trgovcem ili medijacijom, prisilno sudskim putem). Također, time se osigurava određenost tužbenog

zahtjeva vezano za visinu naknade štete i oštećenike za koje se ista potražuje. Tužitelj će biti dužan dostaviti popis oštećenika s izjavama volje za zastupanjem u konkretnoj parnici. Sam popis, u skladu s načelom smanjenja količine podataka iz članka 5. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016.), ograničava se na podatke koji su nužni za identifikaciju oštećenika, odnosno sadrži isključivo imena i prezimena oštećenika i broj njihova osobnog identifikacijskog dokumenta.

Uz članak 20.

Dokazi su ključni za utvrđivanje je li predstavnička tužba osnovana. Međutim, odnosi između trgovca i potrošača često su obilježeni informacijskim asimetrijama, a potrebni dokazi mogu biti u isključivom posjedu trgovca, zbog čega su nedostupni ovlaštenom tužitelju. Ovim člankom se propisuje da u slučaju da se ovlašteni tužitelj pozvao na predmetne dokaze, a radi se o dokazima nužnima za utvrđivanje činjeničnog stanja sud će naložiti trgovcu ili trećoj osobi koja raspolaže istima da dostavi te dokaze ili da na drugi način omogući njihovo izvođenje. S druge strane, uzimajući u obzir načelo jednakosti oružja, tuženik ima isto pravo ako je riječ o dokazima kojima raspolaže druga strana ili treća osoba.

Uz članke 21. i 22.

Ovim člancima uređuje se obveza davanja izjave volje oštećenih potrošača za zastupanjem od strane određenog tužitelja u određenim predstavničkim tužbama radi naknade štete (tzv. „opt-in“ sustav sudjelovanja oštećenika). Predstavničkom tužbom može se zahtijevati naknada štete isključivo onih potrošača koji su izrazili svoju volju da se njihova prava štite na taj način. U predstavničkim tužbama radi naknade štete nužno je pribaviti pristanak oštećenika čiji interesi se zastupaju određenom predstavničkom tužbom uzimajući u obzir da je riječ o tražbinama kojima može raspolagati isključivo nositelj tražbine koji samostalno odlučuje hoće li svoja prava ostvarivati i na koji način (sporazumno izravno dogovaranjem s trgovcem ili medijacijom, prisilno sudskim putem). Svoju volju za zastupanjem potrošači mogu izraziti najkasnije do zaključenja glavne rasprave u kom slučaju dolazi do preinačenja tužbenog zahtjeva. Time se osigurava i specificiranje visine tužbenog zahtjeva za naknadu štete.

Uz članak 23.

Ovim člankom uređuje se zabrana dvostruke litispencije.

Uz članak 24.

Ovim člankom uređuje se sadržaj presude i odluke o odbacivanju predstavničke tužbe. Uzimajući u obzir kako je informiranje o povredama kolektivnih interesa potrošača redovito interes šire javnosti, sud može naložiti tuženiku da presudu u cijelosti ili djelomično objavi u obliku koji sud smatra prikladnim, primjerice da se objavi i prijevod odluke o naknadi štete na službeni jezik države članice u kojoj se nalaze oštećenici ili jeziku države članice gdje se dogodila povreda (ukoliko je riječ o odluci kojom se utvrđuje ili zabranjuje povreda) ili da se objavi izjava koja sadržava ispravak. Navedeno se može odnositi na objavu na mrežnim stranicama trgovca, putem sredstava javnog priopćavanja ili na drugi način.

S druge strane, u odluci suda o odbacivanju ili presudi o odbijanju tužbenog zahtjeva, sud će naložiti ovlaštenom tužitelju da o svom trošku obavijesti oštećenike na koje se pravomoćna

odluka odnosi o sadržaju odluke suda, i to putem sredstava koja odgovaraju okolnostima predmeta i u utvrđenim rokovima, a kada je to primjereno, obavješćivanjem svakog oštećenika pojedinačno. Međutim, navedene obveze obavješćavanja se neće naložiti trgovcu ako su oštećenici na drugi način obaviješteni o pravomoćnoj presudi ili odobrenoj nagodbi.

Uz članak 25.

Ovim člankom uređuje se paricijski rok. Odredbom se uzima u obzir kako okolnosti slučaja mogu zahtijevati izricanje roka u trajanju kraćem ili duljem od općeg paricijskog roka predviđenog člankom 328. važećeg Zakona o parničnom postupku. Određivanje kraćeg roka od općeg paricijskog roka od 15 dana za izvršenje činidbe osigurava ostvarenje načela žurnosti koje uređuje ove postupke, i to osobito u parnicama radi zabrane protupravnog postupanja.

Uz članak 26.

Ovim člankom uređuju se sankcije za nepostupanje sukladno odlukama suda.

Uz članak 27.

Ovim člankom naglašava se kako stranke, ali i druge zainteresirane osobe u postupku u kojem je donesena pravomoćna presuda povodom predstavničke tužbe tu presudu mogu upotrijebiti kao dokaz u svim drugim predstavničkim tužbama za naknadu štete protiv istog trgovca za istu praksu. Ovim odredbama ne utječe se na narav neoborive predmnijeve sadržaja izreke u presudi. Međutim, vezano za utvrđenja navedena u obrazloženju presude, stranke postupka mogu se pozivati na ista u drugim tužbama za naknadu štete protiv istog trgovca za istu praksu, ali u tim parnicama sud navedena utvrđenja ocjenjuje sukladno načelu slobodne ocjene dokaza.

Uz članak 28.

Ovim člankom uređuje se zabrana sukoba interesa u parnicama radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača. Udruge kao ovlašteni tužitelji moraju biti potpuno transparentne u pogledu izvora financiranja svojih djelatnosti općenito i u pogledu izvora sredstava za potporu pojedinoj predstavničkoj tužbi za mjere popravljanja štete. Navedeno je potrebno kako bi sudovi mogli utvrditi postoji li sukob interesa između treće strane koja pruža financiranje i ovlaštenog tužitelja koji predstavlja rizik od zlouporabe postupovnih ovlaštenja, te bi li se financiranjem sredstvima treće strane, koja ima ekonomski interes za podnošenje određene predstavničke tužbe ili njen ishod, odvratilo ovlaštena tijela od zaštite kolektivnih interesa potrošača. Osobito se zabranjuje financiranje predstavničkih tužbi od strane konkurenata tuženika.

Ovim člankom propisuje se obveza ovlaštenog tužitelja/udruga dostaviti na zahtjev suda, financijski pregled s popisom izvora sredstava korištenih za potporu predstavničkoj tužbi za naknadu štete.

Neizravno financiranje predstavničke tužbe koje pružaju organizacije financirane putem jednakih doprinosa njihovih članova ili donacija, među ostalim donacija trgovaca u okviru inicijativa za društveno odgovorno poslovanje ili skupnog financiranja, trebalo bi smatrati prihvatljivim kao financiranje sredstvima treće strane pod uvjetom da je financiranje

sredstvima treće strane u skladu sa zahtjevima u pogledu transparentnosti, neovisnosti i nepostojanja sukobâ interesa.

Uz članak 29.

Kako bi se osiguralo predujmljivanje troškova parnice, kao i osiguranje drugih materijalnih potreba udruge, udruga koja je ovlaštena tužitelj u konkretnoj parnici, može zahtijevati od potrošača koji su izrazili volju da ih se zastupa u parnici za naknadu štete simboličnu naknadu za sudjelovanje u toj parnici. Predmetno se propisuje uzimajući u obzir neprofitni karakter udruge, međutim ovim se Konačnim prijedlogom zakona visina simbolične naknade ograničava do 5 % vrijednosti naknade štete koja je predmet tužbenog zahtjeva, a u svakom slučaju ne smije biti viša od 70,00 eura.

Uz članak 30.

Ovim člankom uređuje se pitanje prekida zastare.

Uz članak 31.

Ovim se člankom propisuje oslobađanje od plaćanja sudskih pristojbi za ovlaštena tijela (udruge ili bilo koji oblik njihova udruživanja), a sve kako bi se olakšalo i poticalo vođenje predstavničkih tužbi od strane organizacija civilnoga društva.

Uz članak 32.

Za uspjeh predstavničke tužbe od ključne je važnosti da potrošači budu obaviješteni o njoj, stoga se ovim člankom uređuje obavještavanje potrošača o predstojećim i postojećim predstavničkim tužbama. Ovlašteni tužitelji na svojim mrežnim stranicama moraju obavijestiti potrošače o predstavničkim tužbama koje su odlučili podnijeti, o statusu predstavničkih tužbi koje su podnijeli i ishodima takvih predstavničkih tužbi, kako bi potrošači mogli donijeti informiranu odluku o tome žele li sudjelovati u predstavničkoj tužbi te pravodobno poduzeti potrebne korake. Informacije koje su ovlaštena tijela dužna pružiti trebale bi uključivati, ako je to relevantno i primjereno, objašnjenje na razumljivom jeziku u pogledu predmeta i mogućih ili stvarnih pravnih posljedica predstavničke tužbe, namjeru ovlaštenog tijela da podnese tužbu, opis skupine potrošača na koje se predstavnička tužba odnosi te potrebne korake koje dotični potrošači trebaju poduzeti, uključujući zaštitu potrebnih dokaza, kako bi potrošači ostvarili koristi od mjera zabrane, mjera popravljanja štete ili odobrenih nagodbi. Takve bi informacije trebale biti odgovarajuće i razmjerne okolnostima predmeta.

Uz članak 33.

Ovim se člankom uređuje uspostava javne elektroničke baze podataka o predstavničkim tužbama koju će voditi Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, kao ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača. Predmetnoj bazi podataka moći će se pristupiti na mrežnim stranicama Ministarstva. Ministarstvo je dužno bez odgađanja objavljivati informacije o predstavničkim tužbama (okončanima i u tijeku) temeljem podataka koje mu dostavlja trgovački sud. Također, na predmetnoj stranici objavit će se popis udruge ili udruženja udruge te javnopravnih tijela uvrštenih na Popis ovlaštenih tijela. Predmetna baza

namijenjena je javnosti, osobito potrošačima koji smatraju da im je povrijeđeno neko pravo kako bi na jednostavan i brz način dobili informaciju o ovlaštenim tijelima kojima se mogu obratiti radi zaštite svojih prava u slučajevima kada je riječ o povredi koja obuhvaća veći broj potrošača i povredi kolektivnih interesa potrošača.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuje se obveza ministarstva nadležnog za područje zaštite potrošača dostavljati Europskoj komisiji informacije o pravomoćnim odlukama, zaključenim sudskim nagodbama u kolektivnim potrošačkim sporovima te strankama istih. Predmetni podaci dostavljaju se Europskoj komisiji koja temeljem svih podataka država članica ocjenjuje djelotvornost sustava predstavničkih tužbi na razini Europske unije i postoji li potreba revizije Direktive o predstavničkim tužbama. Informacije o pravomoćnim sudskim odlukama obuhvaćaju rješenja o odbacivanju predstavničke tužbe te presude kojima se meritorno odlučilo o tužbenim zahtjevima. Podloga tih podataka biti će informacije koje su trgovački sudovi dužni dostavljati sukladno članku 33. stavku 2. ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Kada je riječ o informacijama o strankama postupka, primjerice, trebalo bi biti dovoljno obavijestiti Europsku komisiju o tome je li ovlašten tužitelj u pojedinim parnicama udruga potrošača ili javnopravno tijelo te o području poslovanja trgovaca, na primjer područje financijskih usluga. Predmetno ne obuhvaća informacije o identitetu oštećenika čija prava i interesi se štite predstavničkim tužbama.

Uz članke 35. do 38.

Ovim člancima propisane su prijelazne i završne odredbe.

Konačnim prijedlogom zakona prenose se odredbe Direktive o predstavničkim tužbama čije se odredbe sukladno članku 23. stavku 1. predmetne Direktive primjenjuju od 25. lipnja 2023. Slijedom navedenoga, ne primjenjuje se uobičajeni, osmodnevni *vacatio legis* i odredbe ovoga Konačnog prijedloga zakona stupaju na snagu 25. lipnja 2023.

Prijelaznom odredbom članka 35. Konačnog prijedloga zakona propisuje se rok izvršenja obveze Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja da dostavi Europskoj komisiji Popis ovlaštenih tijela koji sadrži nazive tih tijela i statutarni cilj.

Prijelaznom odredbom članka 37. Konačnog prijedloga zakona propisuje se da se danom stupanja na snagu ovoga Zakona u cijelosti stavlja izvan snage sustav kolektivne zaštite potrošačkih prava uređen važećim Zakonom o zaštiti potrošača, odnosno ne uređuje se prijelazno razdoblje tijekom kojeg bi se i dalje primjenjivale pojedine odredbe Zakona o zaštiti potrošača.

Naime, važeći sustav kolektivne zaštite potrošačkih prava rezultat je transpozicije Direktive o sudskim nalogima koja se, sukladno članku 21. same Direktive o predstavničkim tužbama, stavlja izvan snage s danom 25. lipnja 2023. Riječ je o pravno različitom sustavu zaštite kolektivnih prava od sustava uređenog ovim Konačnim prijedlogom zakona te primjena istog, čak i u ograničenom dijelu, nakon 25. lipnja 2023. dovela bi do povrede prava Europske unije. Među ostalim razlikama, sustav kolektivne zaštite uređen ovim Konačnim prijedlogom zakona uređuje stroge pretpostavke aktivne procesne legitimacije kako bi se osiguralo da tužitelji zadovoljavaju minimalne pretpostavke stručnosti i financijske samodostatnosti kako bi se spriječio sukob interesa pri podnošenju ovih tužbi, stoga se posljedično, ukida i Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača („Narodne novine“, broj 107/22.) uzimajući u obzir da za udruge za zaštitu potrošača ovlaštene tom odlukom prethodno nije proveden postupak utvrđivanja ispunjavanja pretpostavki za ovlaštenog tužitelja predviđenih ovim Konačnim prijedlogom zakona te se ne

može, niti u prijelaznom razdoblju, produjiti njezino važenje. Nadalje, člankom 36. Konačnog prijedloga zakona propisano je mjerodavno pravo za dovršetak postupaka započelih prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Također, ako je do stupanja na snagu ovoga Zakona donesena odluka protiv koje je po odredbama zakona po kojem je postupak vođen dopušten pravni lijek ili još teče rok za podnošenje pravnog lijeka, ili je pravni lijek podnesen, ali o njemu još nije odlučeno, u tom postupku primijenit će se odredbe zakona po kojem je donesena odluka.

Uz Prilog I.

Prilogom I. Konačnog prijedloga zakona uređuje se popis pravnih akata Europske unije koji uređuju materijalna prava potrošača radi kojih se mogu podnijeti predstavničke tužbe iz članka 13. ovoga Konačnog prijedloga zakona. Popis uključuje 66 akata od kojih samo manji broj uređuje usko potrošački *acquis* koji je transponiran u Zakon o zaštiti potrošača. Predmetni procesnopravni akt uređuje mogućnost podnošenja tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz područja primjerice financija, prava putnika, zaštite osobnih podataka, korisnika elektroničkih komunikacija i turističkih usluga.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Na 15. sjednici Hrvatskoga sabora održanoj 3. ožujka 2023. donesen je Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona). Hrvatski sabor uputio je predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenje radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U nastavku se iznose nova rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona koja su posljedica prihvaćenih pravnih i nomotehničkih primjedbi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora na Prijedlog zakona:

Članak 5.– u točki 8. predmetnog članka riječ: „bilo koja“ zamijenjena je riječju: „svaka“.

Članak 11. – prijedlog je prihvaćen u dijelu kojim se zahtjeva uređenje odredbe na način da se rok obveze uredi prijelaznim odredbama te se normativnim dijelom uređuje sama obveza, dok je datum dostave podataka iz navedenoga članka prebačen u prijelazne odredbe kao novi članak 35.

Članak 24. – stavak 3. predmetnog članka usklađen je s člankom 27. stavkom 2. na način da je formulacija: „Stavak 3. ovoga članka ne primjenjuje se...“ zamijenjena formulacijom: „Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se...“.

Članak 26. – u stavku 1. nabrojanje članaka nije navedeno u podstavcima, već je sadržano u samom stavku 1.

Članak 33. (prema novoj numeraciji članak 34.) – u stavku 1. točki 5. riječi: „točaka 1. do 4.“ brisane su kao suvišne.

Članak 34. (prema novoj numeraciji članak 36.) – odredba stavka 2. brisana je kao suvišna.

Predlagatelj je prihvatio i prijedlog zastupnice Sandre Benčić koja je ispred Kluba zastupnika Zeleno-lijevog bloka istaknula kako bi trebalo proširiti termin naknade štete i na stjecanje bez osnove.

Također, dorađene su odredbe članka 8. Konačnog prijedloga zakona koje se odnose na uređenje posljedica neispunjavanja pretpostavki aktivne legitimacije uređenih u članku 9. Konačnog prijedloga zakona. Člankom 8. stavkom 7. Konačnog prijedloga zakona uređuje se obveza suda da po službenoj dužnosti pazi na ispunjenje pretpostavki aktivne legitimacije tužitelja do pravomoćnosti. Kako važeći Zakon o parničnom postupku ne uređuje posljedice nepostojanja aktivne postupovne legitimacije, odredbama ovoga Zakona potrebno je urediti navedeno pitanje, kako bi se otklonile eventualne pravne praznine. Konačni prijedlog zakona nedostatak iste uređuje kao apsolutno bitnu povredu parničnog postupka.

Nadalje, Konačni prijedlog zakona dopunjen je novim člankom 31. koji uređuje pitanje snošenja sudskih pristojbi za slučaj kada su ovlašteni tužitelji udruge, odnosno kojim se udruge oslobađaju snošenja sudskih pristojbi tijekom cijelog postupka, što je u skladu i s člankom 20. stavkom 2. Direktive o predstavničkim tužbama koji zahtjeva da države članice osiguraju da troškovi postupka povezani s predstavničkim tužbama ne sprječavaju organizacije civilnoga društva u djelotvornom ostvarenju svog prava vođenja predstavničkih tužbi.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

U raspravi sjednice Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora iznesene su određene primjedbe koje predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti, kako slijedi:

- vezano za prijedlog brisanja riječi „*osobito u predstavničkim tužbama za naknadu štete*“ u članku 5. točki 2. Prijedloga zakona kao suvišnih, isti nije prihvaćen iz razloga što je predmetna definicija rezultat usklađivanja s definicijama iz članka 3. točke 3. Direktive o predstavničkim tužbama koje su predmet maksimalne harmonizacije te se moraju preuzeti na jednak način kako glase u samoj Direktivi

- također, prijedlog brisanja riječi „*s pravnim učinkom u određenoj parnici*“ u članku 8. stavku 5. Prijedloga zakona kao suvišnih, predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti. Naime, brisanje tih riječi utjecalo bi na sadržaj predmetne odredbe i omogućilo tumačenje iste na način da se udruzi, koja nije u prethodnom upravnom postupku imenovana ovlaštenim tužiteljem u predstavničkim parnicama, priznaje svojstvo ovlaštenog tužitelja općenito, odnosno u svakoj budućoj parnici. Kako je navedeno tumačenje suprotno cilju te odredbe i

samom članku 4. stavku 6. Direktive o predstavničkim tužbama, iz razloga pravne sigurnosti potrebno je izrijeckom naglasiti kako se ovlast suda da ad hoc utvrđuje aktivnu legitimaciju udruge ograničava na parnicu u tijeku i da udruge kojima se ta ovlast priznaje u konkretnoj parnici ne mogu podnositi druge predstavničke tužbe

- nadalje, prijedlog brisanja članka 35. Prijedloga zakona kojim se ukidaju odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača, uz obrazloženje da nije dopušteno jednim zakonom mijenjati ili ukidati odredbe drugog zakona, već je potrebno donijeti izmjene samog zakona čije odredbe se ukidaju, nije prihvaćen iz razloga što važeći Zakon o zaštiti potrošača i Konačni prijedlog zakona predstavljaju isto upravno područje. Razvijena praksa Hrvatskoga sabora donošenja zakona iz istih upravnih područja upravo pokazuje primjere ukidanja odredbi jednog zakona drugim zakonom. Predlagatelj ističe da se ukidanje odredbi važećeg Zakona o zaštiti potrošača ograničava na odredbe koje uređuju pokretanje kolektivnih tužbi za utvrđenje i zabranu protupravnog postupanja koje su rezultat usklađivanja s Direktivom o sudskim nalozima i koje predstavljaju uređenje istog pravnog područja koje se uređuje Konačnim prijedlogom zakona. S tim u vezi, predlagatelj naglašava da se člankom 21. Direktive o predstavničkim tužbama, danom 25. lipnja 2023. stavlja izvan snage Direktiva o sudskim nalozima. Posljedično, ostavljanje predmetnih odredbi važećeg Zakona o zaštiti potrošača na snazi i nakon 25. lipnja 2023. dovelo bi do povrede prava Unije.

Razlog radi kojeg se nije prethodno proveo postupak ukidanja odredbi Zakona o zaštiti potrošača, jest potreba pravovremene transpozicije Direktive o predstavničkim tužbama koja zahtjeva primjenu od 25. lipnja 2023., a sukladno članku 24. Direktive o predstavničkim tužbama, objava propisa kojima su se transponirale njezine odredbe zahtijevala se do 25. prosinca 2022. te je Republika Hrvatska u kašnjenju u transpoziciji. Europska komisija je u međuvremenu dostavila Republici Hrvatskoj Pismo službene obavijesti za povredu br. 2023/0019 kojim zahtjeva informacije o razlozima kašnjenja i upozorava na pokretanje postupka povrede prava Unije pred Europskim sudom. Kako bi se zajamčila pravovremena primjena odredbi o predstavničkim tužbama, pristupilo se žurnom postupku isključivog donošenja posebnog propisa kojim se transponiraju odredbe Direktive o predstavničkim tužbama te se, u skladu s praksom Hrvatskoga sabora, prihvatilo rješenje kojim se u slučaju izmjene propisa istih upravnih područja mogu jednim zakonom ukinuti odredbe drugog zakona umjesto provedbe paralelne procedure donošenja novog posebnog zakona kojim se uređuju predstavničke tužbe i izmjena važećeg Zakona o zaštiti potrošača.

Tijekom rasprave za vrijeme prvog čitanja u Hrvatskome saboru, zastupnice i zastupnici su, sudjelujući u raspravi, iznosili komentare i prijedloge.

U svojoj replici i kasnijem izlaganju, zastupnica Sandra Benčić predložila je da se odredbama Konačnog prijedloga zakona ukine obveza tužitelja prikupiti potpise oštećenih osoba čije interese zastupa predstavničkom tužbom. Predlagatelj navedeni prijedlog nije u mogućnosti prihvatiti iz razloga što se Konačnim prijedlogom zakona uređuje tzv. „*mehanizam sudjelovanja*“ potrošača u predstavničkoj tužbi koji nužno zahtjeva izričitu izjavu volje potrošača čija prava se štite u tužbama za naknadu štete. Države članice dužne su urediti opisani mehanizam za prekogranične tužbe za naknadu štete, dok je za domaće tužbe državama članicama ostavljen izbor da uredi navedeno putem „*mehanizma sudjelovanja*“ ili „*mehanizma izuzimanja*“. Konačnim prijedlogom zakona uređuje se isti sustav za nacionalne i prekogranične parnice za naknadu štete iz razloga što „*mehanizam sudjelovanja*“ osigurava potpuno obeštećenje zainteresiranih potrošača. Uređenje „sustava izuzimanja“, odnosno slučaja kada se predstavničkom tužbom štite prava unaprijed neodređenog broja potrošača koji su samo opisno određeni, zahtjeva i da se sama visina naknade štete, odnosno visina

isplate koja se zahtjeva predstavničkom tužbom navodi samo u procijenjenom iznosu koji u slučaju nepoznatog ukupnog broja oštećenika može dovesti do toga da se oštećenicima naknadi samo manji iznos stvarno nastale štete ili do slučaja da se dosuđeni iznos ne raspodijeli svim stvarnim oštećenicima iz razloga što nikada nisu podnijeli izričit zahtjev za isplatom koji je nužan za ostvarivanje prava na obeštećenje u „*mehanizmu izuzimanja*“, što može biti rezultat bilo nedovoljne informiranosti, bilo njihove pasivnosti prema zaštiti svojih prava. Iako „*mehanizam sudjelovanja*“ zahtjeva prethodnu izričitu izjavu potrošača za zastupanjem u konkretnoj parnici što će zasigurno dovesti do određenog opterećenja za tužitelje, potrebno je istaknuti da predstavničkom tužbom nužno ne trebaju biti obuhvaćeni svi oštećenici, već je dovoljno sudjelovanje većeg broja oštećenika čiji broj opravdava vođenje parnice od treće osobe (redovito udruge za zaštitu potrošača), odnosno nesudjelovanje svih potrošača nije zapreka za podnošenje predstavničke tužbe za naknadu štete. Također, sporno opterećenje za tužitelje nije nerazmjerno iz razloga što tužitelji ne bi trebali biti opterećeni pronalaženjem svakog pojedinog oštećenika, već bi se sami zainteresirani oštećenici trebali javiti potencijalnim tužiteljima nakon što potencijalni tužitelji na odgovarajući način obavijeste javnost o pokretanju predstavničke tužbe. Napominje se i kako Konačni prijedlog zakona člankom 22. uređuje mogućnost da se zainteresirani oštećenici pridruže parnici i nakon što je već podignuta tužba, što osobito obuhvaća slučajeve kada bi se potrošači samostalno obraćali udrugama uslijed veće medijske popraćenosti parnica u tijeku. Slijedom navedenoga, najveće opterećenje vezano za pribavljanje izjave za zastupanje zapravo se odnosi na odgovarajuće obavještanje potrošača i na troškove koji nastaju vezano uz navedenu obvezu. Bitno je napomenuti da se troškovi vezani za pribavljanje izjava potrošača smatraju troškovima koji nastaju povodom postupka te se stoga njihova naknada može zahtijevati tužbom.

U nastavku svoje replike, zastupnica Benčić naglašava kako je kolektivna tužba mehanizam koji djeluje prema svima i mora djelovati prema svima koji su obuhvaćeni određenom praksom te da to obuhvaća i pitanje zastare. U kasnijem izlaganju, naglašava kako se kolektivnom tužbom pruža apstraktna pravna zaštita koja treba djelovati jednako prema svima. U tom smislu, prigovara uređenju zastare koja obuhvaća samo oštećenike obuhvaćene tužbom. U svom kasnijem izlaganju ispred Kluba zastupnika Mosta, istu primjedbu ponovio je i zastupnik Miletić. Vezano za predmetno, predlagatelj naglašava kako članak 30. Konačnog prijedloga zakona, uređujući zastaru za oštećenike obuhvaćene predstavničkom tužbom, razlikuje zastarne rokove ovisno o vrsti predstavničke tužbe. Kada je riječ o predstavničkim tužbama za utvrđivanje povrede i za zabranu protupravnog postupanja podnošenjem tužbe, kako je to i u skladu s važećim sustavom kolektivne zaštite prava potrošača uređenim važećim Zakonom o zaštiti potrošača, pruža se apstraktna pravna zaštita i stoga se u postupcima koji se ograničavaju na opisane tužbene zahtjeve, zastara prekida podnošenjem predstavničke tužbe ne samo za stranke već i za sve oštećenike obuhvaćene predstavničkom tužbom, a to su zapravo svi oštećeni potrošači koji nisu pojedinačno utvrđeni, već samo opisno određeni (do razine utvrdivosti). Međutim, Konačnim prijedlogom zakona uređuje se i mogućnost da se tužbenim zahtjevom zahtjeva obeštećenje potrošača, odnosno ti zahtjevi više ne osiguravaju apstraktnu pravnu zaštitu, već konkretnu pravnu zaštitu što posljedično zahtjeva da prekid zastare za tu vrstu postupka nastupa isključivo prema strankama postupka i oštećenicima čiji su zahtjevi za obeštećenjem obuhvaćeni tužbenim zahtjevom.

Zastupnici Kirin i Srpak u svojim su replikama postavili pitanje mogućnosti podnošenja predstavničke tužbe i u slučaju mrežnih prijevara, primjerice u slučaju objave prodaja „viđeno – kupljeno“, za što navode kako nije obuhvaćeno odredbama važećeg Zakona

o zaštiti potrošača. U odnosu na isto, svakako se djela prijevare sankcioniraju kaznenim pravom, međutim opisan činjenični supstrat redovito istodobno ima i elemente nepoštene zavaravajuće poslovne prakse, stoga oštećeni potrošači mogu ostvarivati i pravo na naknadu štete koja im je nastala uslijed nepoštene poslovne prakse. Ako se radi o povredi kolektivnih interesa potrošača tom praksom, moguće je i podnošenje predstavničke tužbe s osnove povrede materijalnih prava zaštićenih Prilogom I. Konačnog prijedloga zakona, međutim, u slučaju da je određeni potrošač već ostvario pravo na naknadu štete u individualnoj parnici, neće moći po toj istoj osnovi ostvarivati pravo na naknadu štete.

Zastupnik Dretar u svojoj replici predlaže uređenje roka u kojem se mora izvršiti obveza uređena u članku 20. Prijedloga zakona, odnosno roka u kojem se moraju dostaviti dokazi koji su nužni radi utvrđivanje činjeničnog stanja. U odnosu na isto, predlagatelj naglašava da se odredbe Konačnog prijedloga zakona ograničavaju na uređenje isključivo onih pitanja parnice na koja se ne mogu primijeniti odredbe općeg parničnog postupka. Slijedom navedenoga, sukladno članku 3. Konačnog prijedloga zakona, izrijeком se uređuje kako se na sva pitanja koja nisu uređena Konačnim prijedlogom zakona, primjenjuju odredbe važećeg Zakona o parničnom postupku, stoga ne postoji pravna praznina vezano za rok u kojem se imaju dostaviti dokazi nužni za utvrđivanje činjeničnog stanja, već će se na predmetno pitanje primijeniti odgovarajuće odredbe važećeg Zakona o parničnom postupku.

Zastupnik Zekanović zatražio je pojašnjenje mogu li se zahtjevi hrvatskih potrošača ostvarivati pred hrvatskim sudovima. Na predmetno je primjenjiv članak 7. stavak 2. Konačnog prijedloga zakona koji uređuje izboru nadležnost sudova, što znači da ako je došlo ili je moglo doći do povrede na području nadležnosti hrvatskih sudova, uz sud opće mjesne nadležnosti bit će nadležan i hrvatski sud.

Zastupnik Srpak tražio je pojašnjenje imaju li naša društva za zaštitu potrošača dovoljne kompetencije i u kojoj će mjeri ove izmjene i dopune zakona doprinijeti sprečavanju povreda potrošača. Također, i zastupnica Antolić Vupora postavlja pitanje kapaciteta udruga i navodi ograničenosti postojećih oblika državnog financiranja udruga, za koje navodi da se odnose isključivo na financiranje konkretnih projekata udruga za zaštitu potrošača. Problematiku vezanu uz uvjete i postupak odabira udruge koja će biti ovlaštena podignuti predstavničku tužbu istaknula je i zastupnica Sandra Benčić ispred Kluba zastupnika Zelenu-lijevog bloka.

U odnosu na pitanje sposobnosti udruga za vođenjem ovih postupaka, od udruga se zahtjeva prethodno ispunjenje pretpostavki aktivne legitimacije uređenih člankom 9. Konačnog prijedloga zakona. Te pretpostavke u cijelosti odgovaraju pretpostavkama uređenima člankom 4. Direktive o predstavničkim tužbama za udruge koje podnose prekogranične tužbe. Konačnim prijedlogom zakona propisuju se iste pretpostavke i za vođenje domaćih tužbi iz razloga što je riječ o pretpostavkama koje zahtijevaju minimum kompetencija koje bi trebale osigurati osposobljenost tužitelja za vođenje ovih parnica, kako u pogledu stručnosti i iskustva, tako i u odnosu na zahtjev zabrane sukoba interesa, stoga nije primjereno ublažavati te pretpostavke. Ispunjavaju li pojedine hrvatske udruge te pretpostavke bit će potrebno ocjenjivati od slučaja do slučaja, a očekuje se da će u predstojećem razdoblju udruge dodatno ulagati u vlastite kapacitete. Vezano za isto, upravo je slučaj „*franak*“ pokazao da u slučaju kada postoji potreba zaštite kolektivnih interesa potrošača dolazi do organizacije samih potrošača i osnivanja novih udruga upravo s ciljem zajedničkog djelovanja i da unutar tih udruga dolazi do razvijanja odgovarajućih, kako financijskih, tako i drugih kapaciteta za vođenje predmetnih parnica te se očekuje da će se navedena praksa i

nastaviti. U odnosu na primjedbu zastupnice Antolić Vupore kako su državni projekti financiranja udruga isključivo namjenske prirode, potrebno je naglasiti kako se od 2021. godine dodjeljuju financijske podrške koje upravo imaju za cilj jačanje institucionalnih kapaciteta udruga, a te potpore nisu vezane za provedbu određenog projekta, već upravo imaju za cilj opću stabilizaciju i razvoj udruga. Vezano za pitanje zastupnika Srpaka o učinku ovoga procesnog zakona na smanjenje povreda prava potrošača, predlagatelj navodi kako se ne očekuje da će Konačni prijedlog zakona sam po sebi dovesti do smanjenja povreda prava potrošača, međutim, u slučaju same povrede koja je rezultirala i materijalnim gubitkom osobito će se olakšati i pojednostaviti kolektivna zaštita potrošačkih prava.

Zastupnik Brčić postavlja pitanje uloge udruga za zaštitu prava potrošača u predstavničkim parnicama. Predlagatelj u tom smislu pojašnjava da udruge za zaštitu prava potrošača koje imaju interes za vođenjem ovih parnica mogu biti aktivno legitimirane u istima ako se u prethodnom upravnom ili samom sudskom postupku utvrdi da ispunjavaju pretpostavke uređene člankom 9. Konačnog prijedloga zakona.

U svojoj replici zastupnica Dreven Budinski, zamolila je pojašnjenje zabrane sukoba interesa. Predlagatelj naglašava da tužitelji moraju raspolagati odgovarajućim kapacitetima za vođenje predstavničkih tužbi, kako ljudskim tako i financijskim na način da vođenje predstavničkih tužbi ni na koji način ne utječe na njihovu neovisnost. Kada je riječ o zahtjevu neovisnosti, sama financijska neovisnost tužitelja dodatno se razrađuje Konačnim prijedlogom zakona u članku 28. Naime, isključiv razlog vođenja predstavničkih tužbi mora biti zaštita potrošačkih prava, stoga je izrijeком zabranjeno financiranje udruge od strane konkurenata tuženika, kao i sukob interesa općenito. Pojedine osobe, napose konkurenti trgovaca, svojim financiranjem zapravo mogu manipulirati predstavničkom tužbom na način da ostvaruju svoje profesionalne i druge interese i posljedično to može dovesti do zlorabe prava na podnošenje predstavničke tužbe. Primjerice, financiranje od strane konkurenta tuženika može dovesti do vođenja neosnovanih parnica protiv trgovaca kojima, unatoč presudi kojom se odbija tužbeni zahtjev, može nastati teško popravljiva reputacijska šteta. Stoga su takvi oblici financiranja izrijeком zabranjeni i na to sud pazi po službenoj dužnosti.

Zastupnica Dreven Budinski i zastupnici Pavić i Deur zamolili su i pojašnjenja mogućnosti alternativnih načina rješavanja potrošačkih sporova. Konačni prijedloga zakona proklamira sporazumno rješavanje kolektivnih potrošačkih sporova osobito u člancima 14. do 16. Konačnog prijedloga zakona. U najvećoj mjeri uređuje se mogućnost medijacije koju je moguće provesti prije, ali i bilo kad tijekom parnice. U slučaju nepostizanja nagodbe, može se podnijeti predstavnička tužba, odnosno nastaviti parnica. Pored medijacije, Konačni prijedlog zakona je zadržao institut prethodnog upozorenja koji je uređen važećim Zakonom o zaštiti potrošača kao pretpostavku podnošenja predstavničke tužbe za zabranu protupravnog postupanja. Slično kao i medijacija, predmetni institut omogućuje rješavanje spora s trgovcem bez provedbe parnice u slučaju da, nakon zaprimljenog upozorenja, trgovac svoje ponašanje uskladi sa zahtjevima propisa iz Priloga I. Konačnog prijedloga zakona.

Zastupnica Ban Vlahek postavila je pitanje zaštite najranjivijih skupina potrošača, odnosno potrošača s invaliditetom i potrošača starije životne dobi. Konačni prijedlog zakona kao isključivo procesnopravni zakon izravno ne uređuje navedeno pitanje, međutim Prilog I. Konačnog prijedloga zakona navodi propise čija je povreda pravna osnova za podnošenje predstavničkih tužbi. Navedeni propisi svojom naravi nužno uređuju i materijalna prava najranjivijih skupina potrošača stoga se u slučaju kolektivne povrede istih, može podnijeti predstavnička tužba radi zaštite kolektivnih interesa tih skupina potrošača. Međutim, svakako

se ti materijalni propisi i drugi posebni propisi koji uređuju zaštitu ranjivih skupina građana općenito moraju usklađivati sa stvarnim stanjem i svakako je potrebno osigurati efikasniju provedbu istih.

U plenarnoj raspravi pred Hrvatskim saborom od strane Kluba zastupnika Mosta zastupnik Miletić prigovorio je kašnjenju u transpoziciji Direktive o predstavničkim tužbama. Razlozi kašnjenja s donošenjem nacionalnih mjera preuzimanja predmetne Direktive povezani su s potrebom unaprjeđenja sustava kolektivne pravne zaštite u Republici Hrvatskoj, za što je bila potrebna detaljnija analiza postojećeg pravnog sustava. Naime, bilo je potrebno utvrditi je li postojeći nacionalni sustav Republike Hrvatske (posebice vezano za pravila parničnog postupka) komplementaran s ciljevima koji su propisani Direktivom o predstavničkim tužbama, a kako bi se zatim omogućila nadogradnja odredbama koje sadržava sama Direktiva. Nadalje, sama transpozicija Direktive o predstavničkim tužbama u nacionalno zakonodavstvo takve je prirode da, u odnosu na uobičajenu proceduru donošenja propisa, zahtjeva još intenzivniju suradnju sa svim relevantnim dionicima te dodatno usuglašavanje prijedloga nacionalnog propisa s određenim tijelima u svim stadijima zakonodavnog postupka. Treba istaknuti kako su u kašnjenju i većina drugih država članica, o čemu svjedoči i činjenica kako su na razini Europske unije do sada samo tri države članice donijele i notificirale predmetnu Direktivu. Međutim, iako je vrijeme transpozicije isteklo, sukladno članku 24. predmetne Direktive, završnom odredbom Konačnog prijedloga zakona propisalo se da se on primjenjuje tek od 25. lipnja 2023. što je i u skladu sa zahtjevom primjene odredaba direktive iz članka 24. podstavka 2. iste, te kašnjenje u samoj objavi ne bi smjelo utjecati na vrijeme primjene zakona, čime se osigurava pravovremena zaštita kolektivnih interesa i prava potrošača predviđena Konačnim prijedlogom zakona.

Zastupnik Miletić postavio je i pitanje primjenjivosti kaznenog djela sprječavanja dokazivanja na slučaj neispunjenja obveze dokazivanja iz članka 20. Prijedloga zakona i potrebe izmjena Kaznenog zakona u tom smislu. Biće kaznenog djela sprječavanja dokazivanja bi se moglo podvesti i pod slučaj neispunjenja obveze uređene člankom 20. Konačnog prijedloga zakona te nisu potrebne dopune Kaznenog zakona u tom segmentu, međutim, samu povredu može utvrditi isključivo sud ovisno o činjenicama konkretnog slučaja.

Zastupnik Dretar ispred Kluba zastupnika Domovinskog pokreta predložio je izmjenu članka 9. stavka 2. podstavka 3. Prijedloga zakona na način da se skрати minimalno vrijeme djelovanja udruge koje se zahtjeva kao jedna od pretpostavki aktivne legitimacije. Predlagatelj ne prihvaća ovaj prijedlog iz razloga što je predmetni rok, kao pretpostavka aktivne legitimacije tužitelja u prekograničnim parnicama, uređen člankom 4. stavkom 3. točkom (a) Direktive o predstavničkim tužbama te se nacionalnim pravom ne smije odstupiti od te odredbe. Konačnim prijedlogom zakona predviđeno je isto vrijeme aktivnog djelovanja i za domaće parnice iz razloga što se radi o minimalnom vremenu djelovanja koje osigurava dovoljno iskustvo udruge za zaštitu potrošača koja želi voditi predstavničke parnice. Uzimajući u obzir navode zastupnika Dretara da novoosnovane udruge koje žele voditi predmetne postupke moraju „godinu dana postojati bez da išta rade ili da nešto rade“, predlagatelj pojašnjava kako pretpostavka uređena člankom 9. stavkom 2. podstavkom 3. Konačnog prijedloga zakona zahtjeva 12 mjeseci aktivnog djelovanja udruge, što zahtjeva da udruga aktivno djeluje na pitanjima zaštite potrošača, primjerice da se uključuje u javna savjetovanja o propisima potrošačke politike ili na drugi način sudjeluje u proceduri donošenja tih propisa, zatim da pruža informacije i na drugi način educira potrošače o njihovim pravima i na drugi način obavlja djelatnosti zaštite potrošača. Pretpostavka aktivnog

djelovanja ne zahtjeva da se to djelovanje ograničava na iskustvo u vođenju predstavničkih parnica, već općenito iskustvo u području koje je meritum same tužbe koja se želi pokrenuti.

Nadalje, zastupnik Dretar predložio je detaljnije uređenje dokazivanja neovisnosti udruga. Predlagatelj ne prihvaća navedenu primjedbu iz razloga što se ne želi ni na koji način ograničiti način dokazivanja neovisnosti udruge te se u tu svrhu mogu koristiti sva raspoloživa sredstva, koja će se u samom upravnom ili sudskom postupku ocjenjivati sukladno slobodnoj ocjeni dokaza. Očekuje se da će udruge navedeno redovito dokazivati izjavom koja podliježe kaznenoj odgovornosti.

Zastupnik Dretar predlaže izmjenu članka 9. stavka 3. Prijedloga zakona na način da se izrijekom propiše krajnji rok od 90 dana tijekom kojeg je ministarstvo nadležno za zaštitu potrošača dužno odlučiti o zahtjevu udruge za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela. Predlagatelj ne prihvaća isti. Sam postupak odabira takvih tijela mora biti što brži, fleksibilniji, transparentniji, te na kraju rezultirati adekvatnim odabirom ovlaštenih tijela iz redova organizacija civilnoga društva. Upravo kako bi se ostvarile navedene pretpostavke, postupak odabira bit će proveden temeljem javnog poziva odnosno javnog natječaja kojim će se jasno definirati rokovi odlučivanja o zahtjevima udruga.

Nadalje, zastupnik Dretar predlaže skratiti rok od pet godina za procjenu usklađenosti ovlaštenih tijela s Popisa ovlaštenih tijela uređenog člankom 9. stavkom 5. Prijedloga zakona. Prijedlog nije prihvaćen, ali se pojašnjava da predmetna odredba obvezuje ministarstvo nadležno za zaštitu potrošača provjeravati ispunjenje pretpostavki za imenovanje određene udruge najmanje jednom u pet godina, odnosno izričaj predmetne odredba omogućuje ministarstvu provoditi postupke provjere i češće, po potrebi, a svakako u svakom slučaju zaprimljene predstavke kojom se tvrdi da određena udruga uvrštena na Popis ovlaštenih tijela ne ispunjava propisane pretpostavke.

Nadalje, s obzirom na primjedbu Hrvatske udruge banaka iznesenu tijekom savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, zastupnik Dretar iznio je prijedlog da se članak 17. Prijedloga zakona preciznije uredi, odnosno da se odredi najdulje vremensko trajanje privremene mjere iz navedenog članka. Predlagatelj navodi kako je institut privremenih mjera već na odgovarajući način uređen Ovršnim zakonom, kao propisom kojim se uređuje ovršni postupak, a na čiju se primjenu upućuje u članku 17. Konačnog prijedloga zakona.

S obzirom na članak 20. Prijedloga zakona, zastupnik Dretar istaknuo je primjedbu da se odredi rok unutar kojeg tuženik ili treća strana mora dostaviti dokaze. Predlagatelj navodi kako je izvođenje dokaza na odgovarajući način uređeno Zakonom o parničnom postupku, a koji će se primijeniti sukladno članku 3. stavku 1. Konačnog prijedloga zakona. S tim u vezi, napominje se kako sud u rješenju o izvođenju dokaza određuje rok za izvođenje dokaza, a duljina predmetnog roka ovisi o okolnostima konkretnog slučaja, primjerice, o prirodi dokaza koji je potrebno predočiti, osobi koja te dokaze predočuje (stranka ili treća osoba), kao i o drugim čimbenicima temeljem kojih sud određuje konkretni rok, a sve uzimajući u obzir i načelo žurnosti propisano Konačnim prijedlogom zakona.

Zaključno, zastupnik Dretar traži pojašnjenje članka 24. stavka 1. Prijedloga zakona vezano uz odluku o tužbenom zahtjevu i izričaju stavka 1. točke 2. koja govori da će sud naložiti tuženiku da prekine s postupanjem koje je protivno propisima iz Priloga I. ovoga Zakona te mu narediti da, ako je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za uklanjanje štetnih posljedica. Predlagatelj napominje kako je izričaj „ako je to moguće“ naveden u tekstu

s ciljem kako bi se obuhvatile i situacije kada je priroda povrede takva da štetne posljedice nije moguće otkloniti.

Zastupnik Željko Pavić je tijekom pojedinačne rasprave o Prijedlogu zakona naveo kako je Direktiva o predstavničkim tužbama trebala biti prenesena u zakone svih država članica do 25. prosinca 2022. te da 24 države članice, među kojima je i Hrvatska, nažalost kasne s prijenosom iste u nacionalno zakonodavstvo, te se nada da kašnjenje neće utjecati na rezultate koji bi trebali proizići iz novog zakona. S tim u vezi, potrebno je istaknuti da neće biti negativnog učinka vezano za kašnjenje s prijenosom Direktive o predstavničkim tužbama u nacionalno zakonodavstvo budući da se, sukladno članku 24. stavku 1. Direktive, zakoni i drugi propisi koji su potrebni radi usklađivanja s predmetnom Direktivom primjenjuju tek od 25. lipnja 2023., pa čak i da je Zakon o predstavničkim tužbama pravovremeno donesen, isti ne bi mogao stupiti na snagu prije navedenog datuma. Nadalje, u slučaju da se navedena opaska zastupnika odnosila na činjenicu da se adresatima ovoga Konačnog prijedloga zakona kasnijim donošenjem nacionalnog propisa onemogućuje prilagodba na buduće pravno uređenje, predlagatelj napominje kako su o sadržaju Prijedloga zakona, te o najvažnijim aspektima istog, javnost, ali i pojedinačni adresati kao što su udruge za zaštitu potrošača, obavještavani u nekoliko stadija zakonodavnog postupka, kao što su savjetovanje sa zainteresiranom javnošću, opetovana dostava Prijedloga zakona na mišljenje predstavnicima udruga za zaštitu potrošača koji su članovi Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača, udruženjima trgovaca i slično. Na taj su način svi zainteresirani dionici bili u prilici uputiti se u pojedinosti pravnog uređenja koje donosi ovaj Konačni prijedlog zakona te, u slučaju potrebe, prilagoditi svoje postupanje odredbama Konačnog prijedloga zakona koje se na njih odnose.

Nadalje, zastupnik Pavić je tijekom pojedinačne rasprave naglasio i važnu ulogu koju će, sukladno ovom Konačnom prijedlogu zakona, imati organizacije civilnog društva kao ovlaštena tijela za pokretanje predstavničke tužbe, te ističe da nije razvidno hoće li dosadašnja financijska potpora udrugama biti dostatna kako bi se iste mogle baviti ovom važnom problematikom, posebice iz razloga što udruge moraju imati stručnjake koji će u slučaju kršenja određenih potrošačkih prava (kao što je, primjerice, zaštita osobnih podataka) pokrenuti odgovarajuće radnje. Vezano uz navedeno, prvenstveno je potrebno naglasiti kako Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja kontinuirano provodi aktivnosti vezane uz pružanje potpore udrugama za zaštitu potrošača, kao značajnom dioniku politike zaštite potrošača. Održiv sustav financiranja i djelovanja udruga za zaštitu potrošača provodi se, između ostalog, i u suradnji s Nacionalnom zakladom za razvoj civilnoga društva te se na taj način pružia institucionalna potpora udrugama za zaštitu potrošača i osigurava kontinuitet pružanja financijske potpore organizacijama civilnoga društva. Nadalje, vezano uz potrebu osiguravanja stručnjaka u udrugama za zaštitu potrošača za pojedina potrošačka područja kako bi se osigurala što djelotvornija zaštita u slučaju kršenja tih prava, napominjemo kako je edukacija organizacija civilnoga društva jedan od načina na koje će se postići veća razina znanja i kompetencija, te da je i institucionalna financijska podrška koju je osiguralo Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja svakako jedan od načina na koji udruge mogu osigurati veći stupanj edukacije osoba koje rade u tim udrugama. Osim navedenoga, potrebno je naglasiti kako je dužnost udruga kontinuirano se educirati, kako bi pravovremeno detektirali određene potrošačke probleme. U tu svrhu je Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja u razdoblju od 2017. do 2019. godine provodilo cikluse edukacija udruga za zaštitu potrošača. Radi situacije s pandemijom COVID-19 takve se edukacije u kasnijim godinama nisu provodile, međutim, u slučaju da udruge iskažu interes za navedenim, svakako će se razmotriti pokretanje slične inicijative u budućnosti.

Zastupnik Pavić u svom se izlaganju osvrnuo i na načine obavještanja potencijalno oštećenih potrošača o predstavničkoj tužbi što je, sukladno Prijedlogu zakona, dužnost trgovca, te predlaže da se, u svrhu sveobuhvatnosti obavještanja, potrošače o sporovima informira preko sustava e-Građani. Vezano za navedeni prijedlog, isti nije moguće prihvatiti, budući da se uređenje koje je propisano Konačnim prijedlogom zakona smatra prikladnijim kako bi se postigla svrha ovoga Zakona, a to je da se potencijalno oštećene potrošače na najprikladniji način obavijesti o pokretanju predstavničke tužbe, i to u onom stadiju u kojem se potrošači još uvijek mogu uključiti u parnicu. Naime, nesporno je da najviše informacija o potencijalno povrijeđenim potrošačima ima upravo trgovac i on je dužan obavijestiti ih o postupku koji se protiv njega vodi, a posebice kada je riječ o potencijalno povrijeđenim potrošačima koji nisu hrvatski državljani, gdje nijedna druga osoba ili tijelo objektivno ne može raspolagati informacijama o takvim potrošačima izuzev samog trgovca. Osim navedenoga, trgovac je i jedini koji ima informacije temeljem kojih može ustanoviti koji je najprikladniji način obavještanja tih konkretnih potrošača, budući da trgovac ima saznanja koja su komunikacijska sredstva prilikom sklapanja ugovora potrošači koristili i koje su kontakt podatke ostavili tom prilikom. Iz navedenog je razloga Konačnim prijedlogom zakona propisano da je tuženik (trgovac) dužan obavijestiti zainteresirane potrošače o podnesenoj predstavničkoj tužbi za naknadu štete koja se vodi protiv njega te da ta obavijest mora pravovremeno doći do svih potencijalno povrijeđenih potrošača, ali na način da trgovac mora odabrati ono komunikacijsko sredstvo ili sredstva koja će osigurati da obavijest pravovremeno prisprije do svih potencijalno povrijeđenih potrošača. S tim u vezi, postoji realna bojazan da bi se u velikom broju situacija dostava obavijesti putem sustava e-Građani pokazala neprikladnom uzimajući u obzir konkretne okolnosti slučaja. Primjerice, osobe starije životne dobi rijetko koriste sustav e-Građani, što znači da takvi potrošači obavijest o pokretanju predstavničke tužbe dostavljenu tim komunikacijskim sredstvom ne bi pročitali (ili isto ne bi učinili pravovremeno). Štoviše, nije razumno ni očekivati da bi i drugi potrošači pretpostavili da će im obavijest takve prirode biti dostavljena putem predmetnog komunikacijskog sredstva, budući da na taj način nikad nisu komunicirali s konkretnim trgovcem.

Nadalje, zastupnik Dretar je u replici zastupniku Paviću iznio prijedlog da Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja na mrežnim stranicama osigura poveznicu koja će sadržavati nazive svih udruga za zaštitu potrošača koje su na Popisu ovlaštenih tijela. Vezano uz navedeno, predlagatelj napominje kako je obveza transparentnog navođenja Popisa ovlaštenih tijela već sadržana u članku 10. Konačnog prijedloga zakona, gdje je navedeno da će Ministarstvo putem mrežnih stranica objaviti Popis ovlaštenih tijela, koji će sadržavati i one udruge za zaštitu potrošača koje će biti odabrane kao ovlaštena tijela za podnošenje predstavničkih tužbi. Kako bi se ostvarila što veća vidljivost, navedeni će popis biti objavljen i na portalu Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja www.szp.hr, a koji sadrži sve relevantne informacije iz brojnih potrošačkih sektora. Kako je navedeni portal prepoznat kao medij putem kojeg su potrošačima na jednom mjestu dostupne sve relevantne informacije o potrošačkih pravima, predlagatelj smatra da će se time doprinijeti većoj vidljivosti predmetnog popisa.

U odgovoru na repliku, zastupnik Pavić je dodao i kako bi bilo korisno napraviti certifikaciju udruga za pojedine poslove, kako bi se sa sigurnošću utvrdilo za koje je poslove koja udruga specijalizirana. Navedeni prijedlog nije moguće prihvatiti, budući da bi postupak certifikacije bio isuviše ograničavajući, a propisivanje takvih restriktivnih kriterija ne bi bilo u skladu kako s Direktivom o predstavničkim tužbama, tako ni sa Zakonom o udrugama

(„Narodne novine“, br. 74/14., 70/17., 98/19. i 151/22.). Naime, premda su države članice u mogućnosti propisati drukčije kriterije za ovlaštena tijela koja podnose domaće predstavničke tužbe, u točki 27. Uvodnih odredbi Direktive o predstavničkim tužbama navedeno je kako se nijednim kriterijem koji se primjenjuje na imenovanje kvalificiranih subjekata u domaćim ili prekograničnim predstavničkim tužbama ne bi trebalo ometati djelotvorno funkcioniranje predstavničkih tužbi kako je predviđeno ovom Direktivom. Osim navedenoga, sukladno članku 2. i članku 4. stavku 1. Zakona o udrugama, udruge za zaštitu potrošača upisuju se u registar udruga, te su pritom dužne navesti područje djelovanja, a budući da je registar udruga javan, svaka osoba ima mogućnost uvida u predmetne podatke. Nadalje, u slučaju kada udruge za zaštitu potrošača podnose predstavničku tužbu u svojstvu ovlaštenih tijela sukladno ovom Zakonu, one su stranke u postupku, te kao i svaka druga stranka imaju pravo na zastupanje sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku, pa tako i na zastupanje putem odvjetnika, koji ima specijalistička znanja vezano uz odgovarajuće pravno područje na koje se spor odnosi. Naime, iako je potrebno da udruge za zaštitu potrošača imaju određenu razinu stručnosti i kompetencija vezano za konkretno potrošačko područje koje se postupanjem trgovca krši, primarna uloga njihovih kompetencija jest ustanoviti potencijalnu povredu određenog prava potrošača koja zahtijeva kolektivnu pravnu zaštitu, a budući da su upravo udruge za zaštitu potrošača te kojima se potrošači obraćaju u slučaju spora s trgovcem, u najboljoj su poziciji ostvarivati tu funkciju.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA I ODRŽIVOG RAZVOJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: II. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci čl.114

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošača i stavljanju izvan snage Direktive 2009/22/EZ (SL L 409, 4.12.2020.)

32020L1828

- Članak 3. preuzeto: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19)
- Članak 7. preuzeto: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.) (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22)
- Članci 9., 16. i 22. preuzeto: Zakon obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.) (NN br. 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/1 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22)

- Članak 11. preuzeto: Zakon o parničnom postupku "Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22)
- Članak 13. preuzeto: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o sudskim pristojbama (NN 118/18)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Hrvoje Bujanović

Državni tajnik

(potpis)

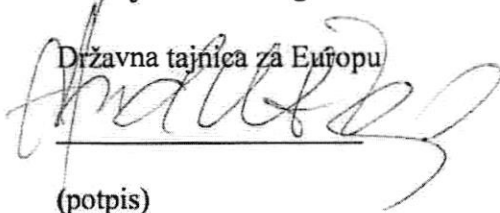
29. 3. 2023.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

5. 4. 2023.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošača i stavljanju izvan snage Direktive 2009/22/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i svrha</p> <p>1. Ovom se Direktivom utvrđuju pravila kojima se osigurava da je mehanizam za predstavničke tužbe čiji je cilj zaštita kolektivnih interesa potrošača dostupan u svim državama članicama, uz istodobno pružanje primjerenih zaštitnih mjera kako bi se izbjegla zlouporaba postupovnih ovlaštenja. Svrha ove Direktive jest, postići visoku razinu zaštite potrošača, doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta usklađivanjem određenih aspekata zakonâ i drugih propisa o predstavničkim tužbama u državama članicama. U tu se svrhu ovom Direktivom također nastoji poboljšati pristup potrošača pravosuđu.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne sprječava države članice da donesu ili zadrže na snazi postupovna sredstva za zaštitu kolektivnih interesa potrošača na nacionalnoj razini. Države članice, međutim, osiguravaju da je najmanje jedan postupovni mehanizam, kojim se kvalificiranim subjektima omogućuje podnošenje predstavničkih tužbi u svrhu mjera zabrane i mjera popravljanja štete, usklađen s ovom Direktivom. Provedba ove Direktive ne predstavlja temelj za smanjenje razine zaštite potrošača u</p>	<p>Članak 1.</p> <p>Ovim Zakonom uređuje se pravo podnošenja domaće i prekogranične predstavničke tužbe u kolektivnim potrošačkim sporovima (u daljnjem tekstu: predstavnička tužba) i pravila postupka na temelju kojih sud raspravlja i odlučuje u tim sporovima.</p> <p>Članak 3.</p> <p>(1) U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>(2) Ostvarivanje naknade štete u parnici povodom predstavničke tužbe iz članka 13. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ili u postupku sudske medijacije iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona ne utječe na mogućnost ostvarivanja materijalnih prava</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>područjima obuhvaćenima područjem primjene pravnih akata navedenih u Prilogu I.</p> <p>3. Kvalificirani subjekti mogu slobodno odabrati bilo koja postupovna sredstva koja su im dostupna na temelju prava Unije ili nacionalnog prava za zaštitu kolektivnih interesa potrošača.</p>	<p>koja nisu bila obuhvaćena tom predstavničkom tužbi, odnosno nagodbom.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova Direktiva primjenjuje se na predstavničke tužbe podnesene protiv povreda odredaba prava Unije iz Priloga I., uključujući takve odredbe kako su prenesene u nacionalno pravo, koje vrše trgovci, a koje štete ili mogu naštetiti kolektivnim interesima potrošača. Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje odredbe prava Unije iz Priloga I. Ova Direktiva primjenjuje se na domaće i prekogranične povrede, uključujući slučajeve u kojima su te povrede prestale prije nego što je predstavnička tužba podnesena ili ako su te povrede prestale prije nego što je postupak u vezi s predstavničkom tužbom dovršen.</p> <p>2. Ovom Direktivom ne utječe se na pravila na temelju prava Unije ili</p>	<p>Članak 3.</p> <p>(2) Ostvarivanje naknade štete u parnici povodom predstavničke tužbe iz članka 13. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ili u postupku sudske medijacije iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona ne utječe na mogućnost ostvarivanja materijalnih prava koja nisu bila obuhvaćena tom predstavničkom tužbi, odnosno nagodbom.</p> <p>Članak 13.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo iz članka 8. ovoga Zakona ovlašteno je podnijeti predstavničku tužbu radi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>nacionalnog prava kojima se utvrđuje ugovorna i izvanugovorna pravna zaštita dostupna potrošačima za povrede iz stavka 1.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje pravila Unije o međunarodnom privatnom pravu, a osobito pravila koja se odnose na nadležnost te priznavanje i izvršenje presuda u građanskim i trgovačkim stvarima te na pravila o pravu mjerodavnom na ugovorne i izvanugovorne obveze.</p>	<p>1. utvrđenja da je tuženik postupao suprotno odredbama propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za utvrđenje</p> <p>2. zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za zabranu postupanja</p> <p>3. naknade imovinske i neimovinske štete i/ili isplate naknade zbog stjecanja bez osnove oštećenima uzrokovanih povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za naknadu štete.</p> <p>(2) Predstavnička tužba može se podnijeti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istog gospodarskog sektora čije je postupanje u suprotnosti s propisima iz Priloga I. ovoga Zakona, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje nepoštene poslovne</p>		
--	---	--	--

prakse, kako je ona definirana propisom kojim se uređuje nepoštena poslovna praksa.

PRILOG I.

Predstavničke tužbe iz članka 13. ovoga Zakona mogu se podnijeti radi povreda materijalnih prava koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode ([SL L 210, 7.8.1985., str. 29.](#)).

2. Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ([SL L 95, 21.4.1993., str. 29.](#)).

3. Uredba Vijeća (EZ) br. 2027/97 od 9. listopada 1997. o odgovornosti zračnih prijevoznika u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove

prtljage ([SL L 285, 17.10.1997., str. 1.](#)).

4.Direktiva 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima ([SL L 80, 18.3.1998., str. 27.](#)).

5.Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu ([SL L 171, 7.7.1999., str. 12.](#)).

6.Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) ([SL L 178, 17.7.2000., str. 1.](#)): članci od 5. do 7., 10. i 11.

7.Direktiva 2001/83/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća od
6. studenoga 2001. o zakoniku
Zajednice o lijekovima za
humanu primjenu ([SL L 311,
28.11.2001., str. 67.](#)): članci od
86. do 90., 98. i 100.

8.Direktiva 2001/95/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća od
3. prosinca 2001. o općoj
sigurnosti proizvoda ([SL L 11,
15.1.2002., str. 4.](#)): članci 3. i 5.

9.Direktiva (EU) 2018/1972
Europskog parlamenta i Vijeća od
11. prosinca 2018. o Europskom
zakoniku elektroničkih
komunikacija (SL L 321,
17.12.2018., str. 36. -214.): glava
III.

10.Direktiva 2002/58/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 12. srpnja 2002. o obradi
osobnih podataka i zaštiti
privatnosti u području
elektroničkih komunikacija
(Direktiva o privatnosti i
elektroničkim komunikacijama)

[\(SL L 201, 31.7.2002., str. 37.\)](#):
članci od 4. do 8. i 13.

11. Direktiva 2002/65/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 23. rujna 2002. o trgovanju
na daljinu financijskim
uslugama koje su namijenjene
potrošačima i o izmjeni
Direktive Vijeća 90/619/EEZ i
direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ
[\(SL L 271, 9.10.2002., str. 16.\)](#).

12. Uredba (EZ) br. 178/2002
Europskog parlamenta i Vijeća
od 28. siječnja 2002. o
utvrđivanju općih načela i
uvjeta zakona o hrani, osnivanju
Europske agencije za sigurnost
hrane te utvrđivanju postupaka
u područjima sigurnosti hrane
[\(SL L 31, 1.2.2002., str. 1.\)](#).

13. Uredba (EZ) br. 261/2004
Europskog parlamenta i Vijeća
od 11. veljače 2004. o
utvrđivanju općih pravila
odštete i pomoći putnicima u
slučaju uskraćenog ukrcaja i
otkazivanja ili dužeg kašnjenja
leta u polasku te o stavljanju

izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ([SL L 46, 17.2.2004., str. 1.](#)).

14.Direktiva 2005/29/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 11. svibnja 2005. o
nepoštenoj poslovnoj praksi
poslovnog subjekta u odnosu
prema potrošaču na
unutarnjem tržištu i o izmjeni
Direktive Vijeća 84/450/EEZ,
direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i
2002/65/EZ Europskog
parlamentu i Vijeća, kao i
Uredbe (EZ) br. 2006/2004
Europskog parlamenta i Vijeća
(„Direktiva o nepoštenoj
poslovnoj praksi”) ([SL L 149,
11.6.2005., str. 22.](#)).

15.Direktiva 2006/114/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 12. prosinca 2006. o
zavaravajućem i
komparativnom oglašavanju
([SL L 376, 27.12.2006., str. 21.](#)).

16.Direktiva 2006/123/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 12. prosinca 2006. o

uslugama na unutarnjem tržištu
([SL L 376, 27.12.2006., str. 36.](#)):
članci 20. i 22.

17.Uredba (EZ) br. 1107/2006
Europskog parlamenta i Vijeća
od 5. srpnja 2006. o pravima
osoba s invaliditetom i osoba
smanjene pokretljivosti u
zračnom prijevozu ([SL L 204,
26.7.2006., str. 1.](#)).

18.Uredba (EZ) br. 1371/2007
Europskog parlamenta i Vijeća
od 23. listopada 2007. o
pravima i obvezama putnika u
željezničkom prometu ([SL L
315, 3.12.2007., str. 14.](#)).

19.Direktiva 2008/48/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 23. travnja 2008. o
ugovorima o potrošačkim
kreditima i stavljanju izvan
snage Direktive Vijeća
87/102/EEZ ([SL L 133,
22.5.2008., str. 66.](#)).

20.Direktiva 2008/122/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća

od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, o dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji i razmjeni ([SL L 33, 3.2.2009., str. 10.](#)).

21.Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici ([SL L 293, 31.10.2008., str. 3.](#)): članak 23.

22.Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 ([SL L 353, 31.12.2008., str. 1.](#)): članci od 1. do 35.

23.Direktiva 2009/65/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 13. srpnja 2009. o
usklađivanju zakona i drugih
propisa u odnosu na subjekte za
zajednička ulaganja u prenosive
vrijednosne papire (UCITS) ([SL
L 302, 17.11.2009., str. 32.](#)).

24.Direktiva (EU) 2019/944
Europskog parlamenta i Vijeća
od 5. lipnja 2019. o zajedničkim
pravilima za unutarnje tržište
električne energije i izmjeni
Direktive 2012/27/EU (SL L
158, 14.6.2019., str. 125.-199.):
članak 9., poglavlje III., Prilozi I.
i II.

25.Direktiva 2009/73/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća
od 13. srpnja 2009. o
zajedničkim pravilima za
unutarnje tržište prirodnog
plina i stavljanju izvan snage
Direktive 2003/55/EZ ([SL L
211, 14.8.2009., str. 94.](#)): članak
3. i Prilog I.

26.Direktiva 2009/110/EZ
Europskog parlamenta i Vijeća

od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ ([SL L 267, 10.10.2009., str. 7.](#)).

27.Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju ([SL L 285, 31.10.2009., str. 10.](#)): članak 14. i Prilog I.

28.Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ([SL L 335, 17.12.2009., str. 1.](#)): članci od 183. do 186.

29.Uredba (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o

odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća ([SL L 131, 28.5.2009., str. 24.](#)).

30.Uredba (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 ([SL L 266, 9.10.2009., str. 11.](#)).

31.Uredba (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge bitne parametre ([SL L 342, 22.12.2009., str. 46.](#)): članci od 4. do 6.

32.Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima ([SL L 342, 22.12.2009., str. 59.](#)): članci od 3. do 8. i od 19. do 21.

33.Direktiva 2010/13/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 10. ožujka 2010. o
koordinaciji određenih
odredaba utvrđenih zakonima i
drugim propisima u državama
članicama o pružanju
audiovizualnih medijskih
usluga (Direktiva o
audiovizualnim medijskim
uslugama) ([SL L 95, 15.4.2010.,
str. 1.](#)): članci od 9. do 11., od 19.
do 26. i 28.b.

34.Uredba (EZ) br. 66/2010
Europskog parlamenta i Vijeća
od 25. studenoga 2009. o znaku
za okoliš EU-a ([SL L 27,
30.1.2010., str. 1.](#)): članci 9. i 10.

35.Uredba (EU) br. 1177/2010
Europskog parlamenta i Vijeća
od 24. studenoga 2010. o
pravima putnika kada putuju
morem ili unutarnjim plovnim
putovima i o izmjeni Uredbe
(EZ) br. 2006/2004 ([SL L 334,
17.12.2010., str. 1.](#)).

36.Direktiva 2011/61/EU
Europskog parlamenta i Vijeća

od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 ([SLL 174, 1.7.2011., str. 1.](#)).

37.Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([SL L 304, 22.11.2011., str. 64.](#)).

38.Uredba (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 ([SL L 55, 28.2.2011., str. 1.](#)).

39.Uredba (EU) br. 1169/2011
Europskog parlamenta i Vijeća
od 25. listopada 2011. o
informiranju potrošača o hrani,
izmjeni uredbi (EZ) br.
1924/2006 i (EZ) br.
1925/2006 Europskog
parlamenta i Vijeća te o
stavljanju izvan snage Direktive
Komisije 87/250/EEZ,
Direktive Vijeća 90/496/EEZ,
Direktive Komisije
1999/10/EZ, Direktive
2000/13/EZ Europskog
parlamenta i Vijeća, direktiva
Komisije 2002/67/EZ i
2008/5/EZ i Uredbe Komisije
(EZ) br. 608/2004 ([SL L 304,
22.11.2011., str. 18.](#)).

40.Direktiva 2012/27/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 25. listopada 2012. o
energetskoj učinkovitosti,
izmjeni direktiva 2009/125/EZ
i 2010/30/EU i stavljanju izvan
snage direktiva 2004/8/EZ i
2006/32/EZ ([SL L 315,
14.11.2012., str. 1.](#)): članci od 9.
do 11.a.

41.Uredba (EU) br. 260/2012
Europskog parlamenta i Vijeća
od 14. ožujka 2012. o
utvrđivanju tehničkih i
poslovnih zahtjeva za kreditne
transfere i izravna terećenja u
eurima i o izmjeni Uredbe (EZ)
br. 924/2009 ([SL L 94,
30.3.2012., str. 22.](#)).

42.Uredba (EU) 2022/612
Europskog parlamenta i Vijeća
od 6. travnja 2022. o roamingu u
javnim pokretnim
komunikacijskim mrežama u
Uniji (preinaka) (SL L 115,
13.4.2022, str. 1–37.)

43.Direktiva 2013/11/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 21. svibnja 2013. o
alternativnom rješavanju
potrošačkih sporova i izmjeni
Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i
Direktive 2009/22/EZ
(Direktiva o alternativnom
rješavanju potrošačkih
sporova) ([SL L 165, 18.6.2013.,
str. 63.](#)): članak 13.

44.Uredba (EU) br. 524/2013
Europskog parlamenta i Vijeća
od 21. svibnja 2013. o online
rješavanju potrošačkih sporova
i izmjeni Uredbe (EZ) br.
2006/2004 i Direktive
2009/22/EZ (Uredba o online
rješavanju potrošačkih
sporova) ([SL L 165, 18.6.2013.,
str. 1.](#)): članak 14.

45.Direktiva 2014/17/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 4. veljače 2014. o ugovorima
o potrošačkim kreditima koji se
odnose na stambene nekretnine
i o izmjeni direktiva
2008/48/EZ i 2013/36/EU i
Uredbe (EU) br. 1093/2010 ([SL
L 60, 28.2.2014., str. 34.](#)).

46.Direktiva 2014/31/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 26. veljače 2014. o
usklađivanju zakonodavstava
država članica u odnosu na
stavljanje na raspolaganje
neautomatskih vaga na tržište
([SL L 96, 29.3.2014., str. 107.](#)).

47.Direktiva 2014/35/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 26. veljače 2014. o
usklađivanju zakonodavstava
država članica u odnosu na
stavljanje na raspolaganje na
tržištu električne opreme
namijenjene za uporabu unutar
određenih naponskih granica
([SL L 96, 29.3.2014., str. 357.](#)).

48.Direktiva 2014/65/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 15. svibnja 2014. o tržištu
financijskih instrumenata i
izmjeni Direktive 2002/92/EZ i
Direktive 2011/61/EU ([SL L
173, 12.6.2014., str. 349.](#)): članci
od 23. do 29.

49.Direktiva 2014/92/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 23. srpnja 2014. o
usporedivosti naknada
povezanih s računima za
plaćanje, prebacivanju računa
za plaćanje i pristupu računima
za plaćanje s osnovnim
uslugama ([SL L 257, 28.8.2014.,
str. 214.](#)).

50.Uredba (EU) br. 1286/2014
Europskog parlamenta i Vijeća
od 26. studenoga 2014. o
dokumentima s ključnim
informacijama za upakirane
investicijske proizvode za male
ulagatelje i investicijske
osigurateljne proizvode (PRIIP-
ovi) ([SL L 352, 9.12.2014., str.
1.](#)).

51.Uredba (EU) 2015/760
Europskog parlamenta i Vijeća
od 29. travnja 2015. o
europskim fondovima za
dugoročna ulaganja ([SL L 123,
19.5.2015., str. 98.](#)).

52.Uredba (EU) 2015/2120
Europskog parlamenta i Vijeća
od 25. studenoga 2015. o
utvrđivanju mjera u vezi s
pristupom otvorenom internetu
i maloprodajnim naknadama za
regulirane komunikacije unutar
EU-a te o izmjeni Direktive
2002/22/EZ i Uredbe (EU) br.
531/2012 ([SL L 310,
26.11.2015., str. 1.](#)).

53. Direktiva (EU) 2015/2302
Europskog parlamenta i Vijeća
od 25. studenoga 2015. o
putovanjima u paket
aranžmanima i povezanim
putnim aranžmanima, o izmjeni
Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i
Direktive 2011/83/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
te o stavljanju izvan snage
Direktive Vijeća 90/314/EEZ
([SL L 326, 11.12.2015., str. 1.](#)).

54. Direktiva (EU) 2015/2366
Europskog parlamenta i Vijeća
od 25. studenoga 2015. o
platnim uslugama na
unutarnjem tržištu, o izmjeni
direktiva 2002/65/EZ,
2009/110/EZ i 2013/36/EU te
Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o
stavljanju izvan snage Direktive
2007/64/EZ ([SL L 337,
23.12.2015., str. 35.](#)).

55. Direktiva (EU) 2016/97
Europskog parlamenta i Vijeća
od 20. siječnja 2016. o
distribuciji osiguranja ([SL L 26,
2.2.2016., str. 19.](#)): članci od 17.
do 24. i od 28. do 30.

56.Uredba (EU) 2016/679
Europskog parlamenta i Vijeća
od 27. travnja 2016. o zaštiti
pojedinaца u vezi s obradom
osobnih podataka i o
slobodnom kretanju takvih
podataka te o stavljanju izvan
snage Direktive 95/46/EZ
(Opća uredba o zaštiti
podataka) ([SL L 119, 4.5.2016.,
str. 1.](#)).

57.Uredba (EU) 2017/745
Europskog parlamenta i Vijeća
od 5. travnja 2017. o
medicinskim proizvodima, o
izmjeni Direktive 2001/83/EZ,
Uredbe (EZ) br. 178/2002 i
Uredbe (EZ) br. 1223/2009 te o
stavljanju izvan snage direktiva
Vijeća 90/385/EEZ i
93/42/EEZ ([SLL 117, 5.5.2017.,
str. 1.](#)): poglavlje II.

58.Uredba (EU) 2017/746
Europskog parlamenta i Vijeća
od 5. travnja 2017. o in vitro
dijagnostičkim medicinskim
proizvodima te o stavljanju
izvan snage Direktive 98/79/EZ

i Odluke Komisije 2010/227/EU ([SL L 117. 5.5.2017., str. 176.](#)): poglavlje II.

59.Uredba (EU) 2017/1128 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu ([SL L 168. 30.6.2017., str. 1.](#)).

60.Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ ([SL L 168. 30.6.2017., str. 12.](#)).

61.Uredba (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o novčanim fondovima ([SL L 169. 30.6.2017., str. 8.](#)).

62.Uredba (EU) 2017/1369
Europskog parlamenta i Vijeća
od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju
okvira za označivanje
energetske učinkovitosti i o
stavljanju izvan snage Direktive
2010/30/EU ([SL L 198,
28.7.2017., str. 1.](#)): članci od 3.
do 6.

63.Uredba (EU) 2018/302
Europskog parlamenta i Vijeća
od 28. veljače 2018. o rješavanju
pitanja neopravdanoga
geografskog blokiranja i drugih
oblika diskriminacije na
unutarnjem tržištu na temelju
državljanstva, mjesta boravišta
ili mjesta poslovnog nastana
klijenata te o izmjeni uredbi
(EZ) br. 2006/2004 i (EU)
2017/2394 i Direktive
2009/22/EZ ([SL L 60L,
2.3.2018., str. 1.](#)): članci od 3. do
5.

64.Direktiva (EU) 2018/1972
Europskog parlamenta i Vijeća
od 11. prosinca 2018. o
Europskom zakoniku
elektroničkih komunikacija ([SL
L 321, 17.12.2018., str. 36.](#)):

članci 88. i od 98. do 116. te
prilozi VI. i VIII.

65. Direktiva (EU) 2019/770
Europskog parlamenta i Vijeća
od 20. svibnja 2019. o
određenim aspektima ugovora
o isporuci digitalnog sadržaja i
digitalnih usluga ([SL L 136.
22.5.2019., str. 1.](#)).

66. Direktiva (EU) 2019/771
Europskog parlamenta i Vijeća
od 20. svibnja 2019. o
određenim aspektima ugovora
o kupoprodaji robe, izmjeni
Uredbe (EU) 2017/2394 i
Direktive 2009/22/EZ te
stavljanju izvan snage Direktive
1999/44/EZ ([SL L 136.
22.5.2019., str. 28.](#)).

Članak 7.

(1) Za suđenje u postupcima
povodom predstavničkih tužbi
stvarno je nadležan trgovački sud.

	(2) Za suđenje u postupcima povodom predstavničkih tužbi nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti, i sud na čijem području je došlo ili je moglo doći do povrede propisa iz Priloga I. ovoga Zakona.		
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „potrošač” znači bilo koja fizička osoba koja djeluje u svrhe koje prelaze okvire njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;</p> <p>2. „trgovac” znači svaka fizička ili svaka pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja djeluje, među ostalim i preko druge osobe koja djeluje u njezino ime ili za njezin račun, u svrhe povezane s njezinom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću;</p> <p>3. „kolektivni interesi potrošača” znači opći interes potrošača i, osobito za potrebe mjera popravljivanja štete, interesi skupine potrošača;</p>	<p>Članak 5.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. „domaća predstavnička tužba” je predstavnička tužba koju je podnio ovlašteni tužitelj iz članka 8. ovoga Zakona u državi članici u kojoj je imenovan</p> <p>2. „kolektivni interesi potrošača” predstavljaju opći interes potrošača te, osobito u predstavničkim tužbama za naknadu štete, interes skupine potrošača</p> <p>3. „mjera popravljivanja štete” je mjera naknade imovinske</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) članak/članci Članak 333.

<p>4. „kvalificirani subjekt“ znači svaka organizacija ili javno tijelo koje zastupa interese potrošača i koje je država članica u skladu s ovom Direktivom imenovala kvalificiranim za podnošenje predstavničkih tužbi;</p> <p>5. „predstavnička tužba“ znači tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača koju je podnio kvalificirani subjekt kao stranka tužiteljica u ime potrošača kojom traži mjeru zabrane ili mjeru popravljivanja štete, ili oboje;</p> <p>6. „domaća predstavnička tužba“ znači predstavnička tužba koju je podnio kvalificirani subjekt u državi članici u kojoj je kvalificirani subjekt imenovan;</p> <p>7. „prekogranična predstavnička tužba“ znači predstavnička tužba koju je podnio kvalificirani subjekt u državi članici koja nije država članica u kojoj je kvalificirani subjekt imenovan;</p> <p>8. „praksa“ znači svaki čin ili propust trgovca;</p> <p>9. „pravomoćna odluka“ znači odluka suda ili upravnog tijela države članice koja se ne može ili koja se više ne može preispitati redovnim pravnim sredstvima;</p> <p>10. „mjera popravljivanja štete“ znači mjera kojom se trgovca obvezuje da potrošačima na koje se odnosi pruži pravnu zaštitu kao što je naknada štete, popravak, zamjena, sniženje cijene, raskid ugovora ili povrat</p>	<p>i neimovinske štete te isplate naknade zbog stjecanja bez osnove uzrokovanih povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona oštećenima</p> <p>4. „<i>potrošač</i>“ je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti</p> <p>5. „<i>praksa</i>“ je svaki čin ili propust trgovca;</p> <p>6. „<i>predstavnička tužba</i>“ je tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača koju je podnio ovlašteni tužitelj u ime potrošača kojom traži utvrđenje da je tuženik postupao suprotno odredbama propisa iz Priloga I. ovoga Zakona, zabranu postupanja koje predstavlja takvu povredu, naknadu imovinske i neimovinske štete i/ili isplata naknade zbog stjecanja bez osnove uzrokovanih tom povredom</p>		
---	--	--	--

<p>plaćene cijene, ako je to primjereno i dostupno na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.</p>	<p>7.. „<i>prekogranična predstavnička tužba</i>“ je predstavnička tužba koju je podnio ovlaštenu tužitelj u državi članici koja nije država članica u kojoj je imenovan.</p> <p>8.. „<i>trgovac</i>“ je svaka osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca.</p> <p>Članak 8.</p> <p>(1) Predstavničku tužbu mogu podnijeti ovlaštena tijela (u daljnjem tekstu: ovlaštenu tužitelj) koja su uvrštena na Popis ovlaštenih tijela za podnošenje predstavničke tužbe (u daljnjem tekstu: Popis ovlaštenih tijela).</p> <p>(2) Ovlaštenu tužitelj može biti pojedina udruga ili drugi oblik udruživanja udruga koje su odabrane sukladno članku 9. ovoga Zakona.</p>		
--	--	--	--

(3) Uz ovlaštene tužitelje iz stavka 1. ovoga članka, prekograničnu predstavničku tužbu mogu podnijeti i ovlaštena tijela prethodno imenovana u drugoj državi članici u svrhu podnošenja prekograničnih predstavničkih tužbi pred njihovim sudovima ili upravnim tijelima.

(4) Predstavničku tužbu može podnijeti i javnopravno tijelo nadležno za zaštitu jednog ili više prava potrošača uređenih propisima iz Priloga I. ovoga Zakona koje je iskazalo interes za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela pod pretpostavkom da prethodno nije bilo uključeno u postupak zaštite prava potrošača temeljem propisa zbog kojeg bi podnošenjem predstavničke tužbe bilo u sukobu interesa.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nadležni sud može, s pravnim učinkom u određenoj parnici, priznati svojstvo tužitelja

za podnošenje domaće predstavničke tužbe i onim oblicima udruživanja koji ispunjavaju pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, a nisu uvršteni na Popis ovlaštenih tijela.

(6) Predstavničku tužbu može podnijeti više ovlaštenih tijela iz različitih država članica Europske unije u svrhu zaštite kolektivnih interesa potrošača.

(7) U tijeku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti, paziti može li ovlašteno tijelo određeno sukladno odredbama ovoga članka biti tužitelj u konkretnoj parnici.

(8) Sudjelovanje udruge koja ne ispunjava pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona u predstavničkim parnicama predstavlja bitnu povredu parničnog postupka kada je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

<p>Članak 4.</p> <p>Kvalificirani subjekti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da kvalificirani subjekti koje su u tu svrhu imenovale države članice mogu podnijeti predstavničke tužbe kako su predviđene ovom Direktivom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da subjekti, osobito organizacije potrošača, uključujući organizacije potrošača koje zastupaju članove iz više od jedne države članice, mogu biti prihvatljivi za imenovanje kvalificiranim subjektima u svrhu podnošenja domaćih predstavničkih tužbi ili prekograničnih predstavničkih tužbi, ili obje.</p> <p>3. Države članice imenuju subjekt iz stavka 2. koji je uputio zahtjev za imenovanje kvalificiranim subjektom u svrhu podnošenja prekograničnih</p>	<p>Ovlaštena tijela za podnošenje predstavničke tužbe</p> <p>Članak 8.</p> <p>(1) Predstavničku tužbu mogu podnijeti ovlaštena tijela (u daljnjem tekstu: ovlašteni tužitelj) koja su uvrštena na Popis ovlaštenih tijela za podnošenje predstavničke tužbe (u daljnjem tekstu: Popis ovlaštenih tijela).</p> <p>(2) Ovlašteni tužitelj može biti pojedina udruga ili drugi oblik udruživanja udruge koje su odabrane sukladno članku 9. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Uz ovlaštene tužitelje iz stavka 1. ovoga članka, prekograničnu predstavničku tužbu mogu podnijeti i ovlaštena</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>predstavničkih tužbi, ako je taj subjekt usklađen sa svim sljedećim kriterijima:</p> <p>(a)pravna je osoba osnovana u skladu s nacionalnim pravom države članice njezina imenovanja te može dokazati dvanaest mjeseci stvarnog javnog djelovanja u području zaštite interesa potrošača prije podnošenja zahtjeva za imenovanje;</p> <p>(b)s obzirom na svoj statutarni cilj ima dokazan legitiman interes za zaštitu interesa potrošača kako je predviđeno odredbama prava Unije iz Priloga I.;</p> <p>(c) neprofitan je;</p> <p>(d)protiv njega nije u tijeku postupak u slučaju nesolventnosti niti je proglašen nesolventnim;</p> <p>(e)neovisan je i nije pod utjecajem osoba koje nisu potrošači, osobito trgovaca, a koje imaju ekonomski interes za podnošenje bilo koje predstavničke tužbe, što obuhvaća i slučaj financiranja sredstvima treće strane, te je u tu svrhu uspostavio postupke za sprječavanje takvog utjecaja, kao i za sprječavanje sukoba interesa unutar samog subjekta, između svojih pružatelja financiranja i interesâ potrošača;</p> <p>(f)na jednostavnom i razumljivom jeziku, bilo kojim primjerenim sredstvima, osobito na svojim internetskim stranicama, čini javno dostupnima</p>	<p>tijela prethodno imenovana u drugoj državi članici u svrhu podnošenja prekograničnih predstavničkih tužbi pred njihovim sudovima ili upravnim tijelima.</p> <p>(4) Predstavničku tužbu može podnijeti i javnopravno tijelo nadležno za zaštitu jednog ili više prava potrošača uređenih propisima iz Priloga I. ovoga Zakona koje je iskazalo interes za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela pod pretpostavkom da prethodno nije bilo uključeno u postupak zaštite prava potrošača temeljem propisa zbog kojeg bi podnošenjem predstavničke tužbe bilo u sukobu interesa.</p> <p>(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nadležni sud može, s pravnim učinkom u određenoj parnici, priznati svojstvo tužitelja za podnošenje domaće predstavničke tužbe i onim oblicima udruživanja koji ispunjavaju pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, a nisu uvršteni na Popis ovlaštenih tijela.</p>		
--	--	--	--

<p>informacije kojima se dokazuje da je subjekt usklađen s kriterijima navedenima u točkama od (a) do (e) i informacije o izvorima svojeg financiranja općenito, svojoj organizacijskoj i upravljačkoj strukturi te strukturi članstva, svom statutarnom cilju i svojim aktivnostima.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su kriteriji koje koriste za imenovanje subjekta kvalificiranim subjektom u svrhu podnošenja domaćih predstavničkih tužbi u skladu s ciljevima ove Direktive kako bi se osiguralo djelotvorno i učinkovito funkcioniranje takvih predstavničkih tužbi.</p> <p>5. Države članice mogu odlučiti da se kriteriji navedeni u stavku 3. primjenjuju i na imenovanje kvalificiranih subjekata u svrhu podnošenja domaćih predstavničkih tužbi.</p> <p>6. Države članice mogu subjekt imenovati kvalificiranim subjektom na ad hoc osnovi u svrhu podnošenja određene domaće predstavničke tužbe, na zahtjev tog subjekta, ako je taj subjekt usklađen s kriterijima za imenovanje kvalificiranim subjektom kako su predviđeni nacionalnim pravom.</p>	<p>(6) Predstavničku tužbu može podnijeti više ovlaštenih tijela iz različitih država članica Europske unije u svrhu zaštite kolektivnih interesa potrošača.</p> <p>(7) U tijeku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti, paziti može li ovlašteno tijelo određeno sukladno odredbama ovoga članka biti tužitelj u konkretnoj parnici.</p> <p>(8) Sudjelovanje udruge koja ne ispunjava pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona u predstavničkim parnicama predstavlja bitnu povredu parničnog postupka kada je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.</p> <p style="text-align: center;">Članak 9.</p>		
---	---	--	--

<p>7. Neovisno o stavcima 3. i 4., države članice mogu imenovati javna tijela kvalificiranim subjektima u svrhu podnošenja predstavničkih tužbi. Države članice mogu predvidjeti da javna tijela koja su već imenovana kvalificiranim subjektima u smislu članka 3. Direktive 2009/22/EZ i dalje ostaju imenovana kvalificiranim subjektima za potrebe ove Direktive.</p>	<p>(1) Udruga ili drugi oblik udruživanja udruga koja smatra da ispunjava pretpostavke iz stavka 2. ovoga članka podnosi zahtjev ministarstvu nadležnom za poslove zaštite potrošača (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela.</p> <p>(2) Udruga ili drugi oblik udruživanja udruga iz stavka 1. ovoga članka koji podnose zahtjev za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela moraju ispunjavati sljedeće pretpostavke:</p> <ul style="list-style-type: none"> - biti upisana u Registar udruga Republike Hrvatske i u Registar neprofitnih organizacija - biti osnovana radi zaštite jednog ili više prava potrošača uređenih propisima iz Priloga I. ovoga Zakona - aktivno djelovati najmanje 12 mjeseci prije podnošenja predstavničke tužbe 		
---	---	--	--

- protiv njih ne smije biti pokrenut postupak prestanka postojanja u skladu s propisom o udrugama

- voditi transparentno financijsko poslovanje u skladu s propisima o računovodstvu neprofitnih organizacija

- uredno ispunjavati ugovorne obveze u provedbi odobrenih financijskih podrški od strane tijela državne uprave i drugih javnopravnih tijela

- uredno ispunjavati obveze plaćanja poreza i drugih davanja prema državnom proračunu i proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave

- protiv osobe ili osoba ovlaštenih za zastupanje ne smije se voditi kazneni postupak za kaznena djela koja se progone po službenoj dužnosti

- osigurati dokaz o neovisnosti djelovanja i nepostojanju utjecaja osoba koje nisu potrošači, osobito trgovaca, a

koje imaju ekonomski interes za podnošenje određenih tužbi

- osigurati organizacijske, ljudske, prostorne i financijske resurse za obavljanje osnovne djelatnosti u skladu s financijskim planom i programom rada udruge

- moraju biti solventna

- na svojim mrežnim stranicama redovito, jasno i razumljivo objavljivati informacije iz ovoga stavka, zajedno s informacijama o izvorima financiranja, svojoj organizacijskoj i upravljačkoj strukturi te strukturi članstva.

(3) Na temelju zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo ocjenjuje ispunjava li udruga ili drugi oblik udruživanja udruga pretpostavke iz stavka 2. ovoga članka i donosi odluku o uvrštavanju podnositelja zahtjeva na Popis ovlaštenih tijela.

<p>Članak 5.</p> <p>Informacije i praćenje kvalificiranih subjekata</p> <p>1. Svaka država članica Komisiji dostavlja popis kvalificiranih subjekata koje je unaprijed imenovala u opću svrhu podnošenja prekograničnih predstavničkih tužbi, uključujući naziv i statutarne cilj tih kvalificiranih subjekata, do 26. prosinca 2023. Svaka država članica obavlja Komisiju kad god se taj popis promijeni. Države članice taj popis čine javno dostupnim.</p> <p>Komisija sastavlja zbirni popis tih kvalificiranih subjekata i čini ga javno dostupnim. Komisija taj popis ažurira kad god države članice Komisiji dostave izmjene popisa kvalificiranih subjekata.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o kvalificiranim subjektima unaprijed imenovanima u opću svrhu podnošenja domaćih predstavničkih tužbi dostupne javnosti.</p> <p>3. Države članice najmanje svakih pet godina procjenjuju jesu li kvalificirani subjekti i dalje usklađeni s kriterijima navedenima u članku 4. stavku 3. Države članice osiguravaju da kvalificirani subjekt izgubi svoj status ako više nije</p>	<p>Članak 9.</p> <p>(5) Ministarstvo je dužno najmanje jednom u pet godina izvršiti procjenu usklađenosti ovlaštenih tijela s Popisa ovlaštenih tijela s pretpostavkama iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(6) U slučaju prestanka ispunjenja pretpostavki iz stavka 2. ovoga članka, Ministarstvo donosi odluku o brisanju tijela s Popisa ovlaštenih tijela.</p> <p>(7) Protiv odluke Ministarstva o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka i odluke o brisanju s Popisa ovlaštenih tijela žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>Notifikacija Europskoj komisiji</p> <p>Članak 11.</p> <p>(1) Ministarstvo će dostaviti Europskoj komisiji Popis ovlaštenih tijela, koji sadrži naziv ovlaštenih tijela i statutarne cilj.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>usklađen s jednim od tih kriterija ili više njih.</p> <p>4. Ako država članica ili Komisija izrazi zabrinutost u pogledu usklađenosti kvalificiranog subjekta s kriterijima navedenima u članku 4. stavku 3., država članica koja je imenovala taj kvalificirani subjekt istražuje razloge za zabrinutost. Ako je to primjereno, država članica opoziva imenovanje tog kvalificiranog subjekta ako on više nije usklađen s jednim od tih kriterija ili više njih. Trgovac tuženik ima pravo u okviru predstavničke tužbe sudu ili upravnom tijelu izraziti opravdanu zabrinutost u odnosu na usklađenost kvalificiranog subjekta s kriterijima navedenima u članku 4. stavku 3.</p> <p>5. Države članice imenuju nacionalne kontaktne točke za potrebe stavka 4. te Komisiji dostavljaju naziv i podatke za kontakt tih kontaktnih točaka. Komisija sastavlja popis tih kontaktnih točaka i taj popis stavlja na raspolaganje državama članicama.</p>	<p>(2) Ministarstvo će bez odgađanja obavijestiti Europsku komisiju o svakoj promjeni Popisa ovlaštenih tijela.</p> <p>Članak 35.</p> <p>Ministarstvo će do 26. prosinca 2023. Europskoj komisiji dostaviti informaciju iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 10.</p> <p>Ministarstvo putem svojih mrežnih stranica objavljuje Popis ovlaštenih tijela.</p> <p>Kontaktna točka</p> <p>Članak 12.</p> <p>Ministarstvo je kontaktna točka nadležna za zaprimanje i rješavanje predstavki o neispunjenju pretpostavki iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona tijela s Popisa ovlaštenih tijela, u</p>		
--	---	--	--

skladu s propisom kojim se uređuje
opći upravni postupak.

Članak 8.

(7) U tijeku cijelog postupka
sud će, po službenoj dužnosti,
paziti može li ovlašteno tijelo
određeno sukladno odredbama
ovoga članka biti tužitelj u
konkretnoj parnici.

(8) Sudjelovanje udruge
koja ne ispunjava pretpostavke iz
članka 9. stavka 2. ovoga Zakona u
predstavničkim parnicama
predstavlja bitnu povredu
parničnog postupka kada je to bilo
ili je moglo biti od utjecaja na
donošenje zakonite i pravilne
presude.

<p>Članak 6.</p> <p>Podnošenje prekograničnih predstavničkih tužbi</p> <p>1. Države članice osiguravaju da kvalificirani subjekti unaprijed imenovani u drugoj državi članici u svrhu podnošenja prekograničnih predstavničkih tužbi mogu podnijeti takve prekogranične predstavničke tužbe pred njihovim sudovima ili upravnim tijelima.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da, ako navodna povreda prava Unije iz članka 2. stavka 1. utječe ili je vjerojatno da će utjecati na potrošače u različitim državama članicama, predstavničku tužbu pred sudom ili upravnim tijelom države članice može podnijeti nekoliko kvalificiranih subjekata iz različitih država članica u svrhu zaštite kolektivnih interesa potrošača u različitim državama članicama.</p> <p>3. Sudovi ili upravna tijela prihvaćaju popis iz članka 5. stavka 1. kao dokaz aktivne postupovne legitimacije kvalificiranog subjekta da podnese prekograničnu predstavničku tužbu, ne dovodeći u pitanje pravo suda ili upravnog tijela koje je prvo pokrenulo postupak da ispita je li podnošenje tužbe</p>	<p>Ovlaštena tijela za podnošenje predstavničke tužbe</p> <p>Članak 8.</p> <p>(3) Uz ovlaštene tužitelje iz stavka 1. ovoga članka, prekograničnu predstavničku tužbu mogu podnijeti i ovlaštena tijela prethodno imenovana u drugoj državi članici u svrhu podnošenja prekograničnih predstavničkih tužbi pred njihovim sudovima ili upravnim tijelima.</p> <p>(6) Predstavničku tužbu može podnijeti više ovlaštenih tijela iz različitih država članica Europske unije u svrhu zaštite kolektivnih interesa potrošača.</p> <p>(7) U tijeku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti paziti može li ovlašteno tijelo određeno sukladno odredbama ovoga članka biti tužitelj u konkretnoj parnici</p> <p>(8) Sudjelovanje udruge koja ne ispunjava pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona u predstavničkim parnicama predstavlja bitnu povredu parničnog postupka kada je to bilo</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>u pojedinom slučaju opravdano statutarnim ciljem kvalificiranog subjekta.</p>	<p>ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.</p> <p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p>(2) Sud će u tijeku cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti teče li već druga parnica o istom zahtjevu među istim strankama.</p> <p>Članak 3.</p> <p>(1) U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Predstavničke tužbe</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pred njihovim nacionalnim sudovima ili upravnim tijelima kvalificirani subjekti imenovani u skladu s člankom 4. mogu podnijeti predstavničke tužbe predviđene ovom Direktivom.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 13.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo iz članka 8. ovoga Zakona ovlašteno je podnijeti predstavničku tužbu radi:</p> <p>1. utvrđenja da je tuženik postupao suprotno odredbama propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za utvrđenje</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.) (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01</p>

<p>2. Pri podnošenju predstavničke tužbe kvalificirani subjekt sudu ili upravnom tijelu pruža dovoljno informacija o potrošačima na koje se predstavnička tužba odnosi.</p> <p>3. Sudovi ili upravna tijela ocjenjuju dopustivost pojedine predstavničke tužbe u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da kvalificirani subjekti imaju pravo tražiti najmanje sljedeće mjere:</p> <p>(a) mjere zabrane; (b) mjere popravljaja štete.</p> <p>5. Države članice mogu omogućiti kvalificiranim subjektima da, prema potrebi, traže mjere iz stavka 4. u okviru jedinstvene predstavničke tužbe. Države članice mogu predvidjeti da te mjere moraju biti sadržane u okviru jedinstvene odluke.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da interese potrošača u okviru predstavničkih tužbi zastupaju kvalificirani subjekti te da ti kvalificirani subjekti imaju prava i obveze stranke tužiteljice u postupku. Potrošači na koje se odnosi predstavnička tužba imaju</p>	<p>2. zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za zabranu postupanja</p> <p>3. naknade imovinske i neimovinske štete i/ili isplate naknade zbog stjecanja bez osnove oštećenima uzrokovanih povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona -predstavnička tužba za naknadu štete.</p> <p>(2) Predstavnička tužba može se podnijeti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istog gospodarskog sektora čije je postupanje u suprotnosti s propisima iz Priloga I. ovoga Zakona, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje nepoštene poslovne prakse, kako je ona definirana propisom kojim se uređuje nepoštena poslovna praksa.</p> <p>Članak 3.</p>		<p>117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22) članak/članci Članci 278., 280.-282., 288., 289.</p>
---	--	--	---

<p>pravo ostvariti koristi od mjera iz stavka 4.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da sudovi ili upravna tijela mogu odlučiti odbiti očigledno neutemeljene predmete u najranijem mogućem stadiju postupka u skladu s nacionalnim pravom.</p>	<p>(1) U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p> <p>Članak 8.</p> <p>(1) Predstavničku tužbu mogu podnijeti ovlaštena tijela (u daljnjem tekstu: ovlašteni tužitelj) koja su uvrštena na Popis ovlaštenih tijela za podnošenje predstavničke tužbe (u daljnjem tekstu: Popis ovlaštenih tijela).</p> <p>(2) Ovlašteni tužitelj može biti pojedina udruga ili drugi oblik udruživanja udruge koje su odabrane sukladno članku 9. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Uz ovlaštene tužitelje iz stavka 1. ovoga članka, prekograničnu predstavničku tužbu mogu podnijeti i ovlaštena tijela prethodno imenovana u drugoj državi članici u svrhu podnošenja prekograničnih</p>		
--	--	--	--

predstavničkih tužbi pred njihovim sudovima ili upravnim tijelima.

(4) Predstavničku tužbu može podnijeti i javnopravno tijelo nadležno za zaštitu jednog ili više prava potrošača uređenih propisima iz Priloga I. ovoga Zakona koje je iskazalo interes za uvrštavanjem na Popis ovlaštenih tijela pod pretpostavkom da prethodno nije bilo uključeno u postupak zaštite prava potrošača temeljem propisa zbog kojeg bi podnošenjem predstavničke tužbe bilo u sukobu interesa.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nadležni sud može, s pravnim učinkom u određenoj parnici, priznati svojstvo tužitelja za podnošenje domaće predstavničke tužbe i onim oblicima udruživanja koji ispunjavaju pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, a nisu uvršteni na Popis ovlaštenih tijela.

(6) Predstavničku tužbu može podnijeti više ovlaštenih tijela iz različitih država članica Europske unije u svrhu zaštite kolektivnih interesa potrošača.

(7) U tijeku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti, paziti može li ovlašteno tijelo određeno sukladno odredbama ovoga članka biti tužitelj u konkretnoj parnici.

(8) Sudjelovanje udruge koja ne ispunjava pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona u predstavničkim parnicama predstavlja bitnu povredu parničnog postupka kada je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Članak 5.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

6. „*predstavnička tužba*“ je tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača koju je podnio ovlašteni tužitelj u ime potrošača kojom traži utvrđenje da je tuženik postupao suprotno odredbama propisa iz Priloga I. ovoga Zakona,

	<p>zabranu postupanja koje predstavlja takvu povredu, naknadu imovinske i neimovinske štete i/ili isplata naknade zbog stjecanja bez osnove uzrokovanih tom povredom</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Mjere zabrane</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su mjere zabrane iz članka 7. stavka 4. točke (a) dostupne u obliku:</p> <p>(a)privremene mjere za prestanak prakse ili, prema potrebi, zabranu prakse za koju se smatra da predstavlja povredu iz članka 2. stavka 1.;</p> <p>(b)konačne mjere za prestanak prakse ili, prema potrebi, zabranu prakse za koju je utvrđeno da predstavlja povredu iz članka 2. stavka 1.</p> <p>2. Mjera iz stavka 1. točke (b) može uključivati, ako je to predviđeno nacionalnim pravom:</p> <p>(a)mjeru kojom se utvrđuje da praksa predstavlja povredu iz članka 2. stavka 1.; i</p>	<p>Članak 13.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo iz članka 8. ovoga Zakona ovlašteno je podnijeti predstavničku tužbu radi:</p> <p>2. zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za zabranu postupanja</p> <p>Privremene mjere</p> <p>Članak 17.</p> <p>U tijeku postupka sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog tužitelja bez saslušanja protivne stranke odrediti</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(b) obvezu da se odluka o mjeri u cijelosti ili djelomično objavi u obliku koji sud ili upravno tijelo smatra prikladnim ili obvezu da se objavi izjava koja sadržava ispravak.</p> <p>3. Kako bi kvalificirani subjekt zatražio mjeru zabrane, pojedinačni potrošači ne moraju izraziti svoju volju da ih zastupa taj kvalificirani subjekt. Od kvalificiranog subjekta ne zahtijeva se da dokaže:</p> <p>(a) stvarni gubitak ili štetu koju su pretrpjeli pojedinačni potrošači na koje je utjecala povreda iz članka 2. stavka 1.; ili</p> <p>(b) namjeru odnosno nemar trgovca.</p> <p>4. Države članice mogu u svoje nacionalno pravo uvesti odredbe ili zadržati odredbe nacionalnog prava prema kojima kvalificirani subjekt može tražiti mjere zabrane iz stavka 1. točke (b) samo nakon što je započeo savjetovanje s dotičnim trgovcem s ciljem da taj trgovac prestane s povredom iz članka 2. stavka 1. Ako trgovac ne prestane s povredom u roku od dva tjedna od primitka zahtjeva za savjetovanje, kvalificirani subjekt može odmah podnijeti predstavničku tužbu za mjeru zabrane.</p>	<p>privremene mjere zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Zakona radi otklanjanja prijeteće opasnosti protupravnog oštećenja ili radi sprečavanja nasilja ili otklanjanja nenadoknadive štete sukladno propisu kojim se uređuje ovršni postupak.</p> <p>Članak 19.</p> <p>(1) Tužitelj nije dužan u predstavničkoj tužbi za zabranu postupanja navesti iznos štete koju su pretrpjeli oštećenici i činjenice iz kojih proizlazi namjera, odnosno nepažnja tuženika.</p> <p>(2) Za podnošenje predstavničke tužbe za zabranu postupanja, oštećenici ne moraju dati ovlaštenje za zastupanje ovlaštenom tužitelju.</p> <p>Članak 24.</p>		
---	--	--	--

<p>Države članice obavješćuju Komisiju o svim takvim odredbama nacionalnog prava. Komisija osigurava da je ta informacija javno dostupna.</p>	<p>(1) Ako utvrdi da je tužbeni zahtjev osnovan, sud će, ovisno o tužbenom zahtjevu, presudom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. utvrditi čin povrede propisa iz Priloga I. ovoga Zakona 2. naložiti tuženiku da prekine postupanjem koje je protivno propisima iz Priloga I. ovoga Zakona te mu narediti da, ako je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za uklanjanje štetnih posljedica koje su nastale zbog njegova protupravnog ponašanja i zabraniti mu takvo ili slično ponašanje ubuduće 3. naložiti tuženiku da naknadi imovinsku i neimovinsku štetu uzrokovanu povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona. 4. naložiti tuženiku isplatu naknade zbog stjecanja bez osnove uzrokovane povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona. <p>(2) Sud može naložiti tuženiku da se presuda iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka u cijelosti ili djelomično objavi u obliku koji sud smatra prikladnim ili da se objavi</p>		
---	--	--	--

izjava kojom se navodi utvrđena povreda propisa iz Priloga I. ovoga Zakona.

Prethodno upozorenje

Članak 14.

(1) Prije podnošenja predstavničke tužbe za utvrđenje i zabranu postupanja, ovlaštenu tužitelj dužan je osobu iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona protiv koje namjerava podnijeti predstavničku tužbu, u pisanom obliku prethodno upozoriti da će, u slučaju da ne prekine s protupravnim postupanjem, protiv nje podnijeti tužbu.

(2) Ovlaštenu tužitelj ne može podnijeti predstavničku tužbu za utvrđenje i zabranu postupanja prije isteka roka od 30 dana od dana dostave prethodnog upozorenja iz stavka 1. ovoga članka.

<p>Članak 9.</p> <p>Mjere popravljanja štete</p> <p>1. Mjerom popravljanja štete od trgovca se zahtijeva da potrošačima na koje se odnosi pruži pravnu zaštitu kao što je naknada štete, popravak, zamjena, sniženje cijene, raskid ugovora ili povrat plaćene cijene, ako je to primjereno i dostupno na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.</p> <p>2. Države članice utvrđuju pravila o tome kako i u kojem stadiju predstavničke tužbe za mjere popravljanja štete pojedinačni potrošači na koje se ta predstavnička tužba odnosi izričito ili prešutno izražavaju volju, u primjerenom roku nakon podnošenja te predstavničke tužbe, da ih kvalificirani subjekt zastupa ili ne zastupa u toj predstavničkoj tužbi te da budu obvezani ili da ne budu obvezani ishodom predstavničke tužbe.</p> <p>3. Neovisno o stavku 2., države članice osiguravaju da pojedinačni potrošači, koji nemaju uobičajeno boravište u državi članici u kojoj se nalazi sud ili upravno tijelo pred kojim je podnesena predstavnička tužba, moraju izričito izraziti volju da ih se zastupa u toj predstavničkoj tužbi kako bi ti potrošači</p>	<p>Članak 13.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo iz članka 8. ovoga Zakona ovlašteno je podnijeti predstavničku tužbu radi:</p> <p>3. naknade imovinske i neimovinske štete i/ili isplate naknade zbog stjecanja bez osnove oštećenima uzrokovanih povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona -predstavnička tužba za naknadu štete.</p> <p>Sadržaj predstavničke tužbe</p> <p>Članak 19.</p> <p>(3) Predstavnička tužba za naknadu štete mora sadržavati popis oštećenika zajedno s izjavama volje za zastupanjem i visinu štete koja im pripada.</p> <p>(4) Popis oštećenika iz stavka 3. ovoga članka sadrži imena i prezimena oštećenika te broj osobnog identifikacijskog dokumenta.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članci 1111.-1120.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>bili obvezani ishodom te predstavničke tužbe.</p> <p>4. Države članice utvrđuju pravila kojima se osigurava da potrošači koji su izričito ili prešutno izrazili volju da ih se zastupa u predstavničkoj tužbi ne mogu biti zastupljeni u drugim predstavničkim tužbama s istim razlogom tužbe i protiv istog trgovca niti mogu podnijeti tužbu pojedinačno s istim razlogom tužbe i protiv istog trgovca. Države članice utvrđuju i pravila kojima se osigurava da potrošači više puta ne prime naknadu štete za isti razlog tužbe protiv istog trgovca.</p> <p>5. Ako se mjerom popravljjanja štete ne određuju pojedinačni potrošači koji imaju pravo ostvariti koristi od pravne zaštite predviđene mjerom popravljjanja štete, njome se barem opisuje skupina potrošača koji imaju pravo ostvariti korist od te pravne zaštite.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da se mjerom popravljjanja štete potrošačima daje pravo da imaju korist od pravne zaštite koja je predviđena mjerom popravljjanja štete, a da pritom ne moraju podnijeti zasebnu tužbu.</p> <p>7. Države članice utvrđuju ili zadržavaju pravila o rokovima za pojedinačne</p>	<p>(5) Izjava volje iz stavka 3. ovoga članka mora biti dana u pisanom obliku i vlastoručno potpisana.</p> <p>Članak 22.</p> <p>Ovlašteni tužitelj može preinačiti predstavničku tužbu za naknadu štete do zaključenja glavne rasprave.</p> <p><i>* Članci 19. i 22. Nacrta prijedloga zakona su transpozicija stavaka 2., 3. i 7. ovog članka Direktive.</i></p> <p>Članak 13.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo iz članka 8. ovoga Zakona ovlašteno je podnijeti predstavničku tužbu radi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. utvrđenja da je tuženik postupao suprotno odredbama propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - predstavnička tužba za utvrđenje 2. zabrane postupanja koje predstavlja povredu odredbi propisa iz Priloga I. ovoga Zakona - 		
--	--	--	--

<p>potrošače u kojima oni mogu ostvariti koristi od mjera popravljanja štete. Države članice mogu utvrditi pravila o namjeni svih preostalih sredstava popravljanja štete povrat kojih nije ostvaren u utvrđenim rokovima.</p> <p>8. Države članice osiguravaju da kvalificirani subjekti mogu podnijeti predstavničke tužbe za mjeru popravljanja štete pri čemu nije potrebno da sud ili upravno tijelo prethodno utvrdi povredu iz članka 2. stavka 1. u zasebnom postupku.</p> <p>9. Pravnom zaštitom predviđenom mjerama popravljanja štete u okviru predstavničke tužbe ne dovodi se u pitanje bilo koja dodatna pravna zaštita dostupna potrošačima na temelju prava Unije ili nacionalnog prava koja nisu podlijegala toj predstavničkoj tužbi.</p>	<p>predstavnička tužba za zabranu postupanja</p> <p>3. naknade imovinske i neimovinske štete i/ili isplate naknade zbog stjecanja bez osnove oštećenima uzrokovanih povredom propisa iz Priloga I. ovoga Zakona -predstavnička tužba za naknadu štete.</p> <p>Članak 21.</p> <p>Kako bi njihove tražbine prema tuženiku bile obuhvaćene predstavničkom tužbom za naknadu štete, oštećenici moraju pisanim putem izričito izjaviti volju za zastupanjem ovlaštenom tužitelju.</p> <p>Članak 23.</p> <p>(1) Dok parnica teče o tužbenom zahtjevu za naknadu štete, oštećenici obuhvaćeni tužbenim zahtjevom ne mogu biti zastupani u drugim parnicama koje imaju istu činjeničnu i pravnu osnovu i koje su pokrenute protiv</p>		
---	---	--	--

istog trgovca, niti mogu podnijeti tužbu samostalno temeljem iste činjenične i pravne osnove i protiv istog trgovca.

(2) Sud će u tijeku cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti teče li već druga parnica o istom zahtjevu među istim strankama.

Članak 3.

(1) U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

<p>Članak 10.</p> <p>Financiranje predstavničkih tužbi za mjere popravljivanja štete</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se, ako predstavnička tužba za mjere popravljivanja štete financira treća strana, u mjeri u kojoj je to dopušteno u skladu s nacionalnim pravom, spriječe sukobi interesa te da se financiranjem koje pruža treća strana koja ima ekonomski interes za podnošenje ili ishod predstavničke tužbe za mjere popravljivanja štete ne odvraća predstavničku tužbu od zaštite kolektivnih interesa potrošača.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. države članice osobito osiguravaju da:</p> <p>(a) treća strana ne utječe neopravdano na odluke kvalificiranih subjekata u kontekstu predstavničke tužbe, uključujući odluke o nagodbi, na način koji bi štetio kolektivnim interesima potrošača na koje se predstavnička tužba odnosi;</p> <p>(b) predstavnička tužba nije podnesena protiv tuženika koji je konkurent osobe koja je pružatelj financiranja ili protiv tuženika o kojem pružatelj financiranja ovisi.</p>	<p>Članak 28.</p> <p>(1) Ako parnicu povodom predstavničke tužbe financira treća strana, potrebno je osigurati da:</p> <p>- se spriječi sukob interesa i</p> <p>- financiranje koje pruža treća strana koja ima ekonomski interes za podnošenje tužbe ili interes za ishod parnice povodom predstavničke tužbe za naknadu štete, ne utječe na zaštitu kolektivnih interesa oštećenih potrošača koja se ostvaruje parnicom.</p> <p>(2) Treća strana koja financira parnicu povodom predstavničke tužbe ne smije utjecati na odluke ovlaštenih tužitelja vezane za tužbeni zahtjev iz članka 13. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, uključujući i odluku o sklapanju nagodbe iz članka 15. i 16. ovoga Zakona, na način koji bi štetio kolektivnim interesima potrošača na koje se tužbeni zahtjev odnosi.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.) (NN br. 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/1 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22) članak/članci Članci 82., 83.</p>
---	---	----------------------------	--

<p>3. Države članice osiguravaju da su sudovi ili upravna tijela u okviru predstavničkih tužbi za mjere popravljanja štete ovlašteni procijeniti usklađenost sa stavcima 1. i 2. u slučaju pojave opravdanih sumnji u odnosu na takvu usklađenost. U tu svrhu kvalificirani subjekti sudu ili upravnom tijelu otkrivaju financijski pregled s popisom izvora sredstava korištenih za potporu predstavničkih tužbi.</p> <p>4. Za potrebe stavaka 1. i 2. države članice osiguravaju da su sudovi ili upravna tijela ovlašteni poduzeti odgovarajuće mjere, kao što je zahtijevanje od kvalificiranog subjekta da odbije ili promijeni relevantno financiranje i, ako je nužno, odbijanje aktivne postupovne legitimacije kvalificiranom subjektu u određenoj predstavničkoj tužbi. Ako je aktivna postupovna legitimacija kvalificiranog subjekta odbijena u određenoj predstavničkoj tužbi, takvo odbijanje ne utječe na prava potrošača na koje se ta predstavnička tužba odnosi.</p>	<p>(3) Zabranjeno je financiranje predstavničke tužbe za naknadu štete od strane konkurenta tuženika ili osobe koja je ovisna o tuženiku.</p> <p>(4) Na povrede financijske neovisnosti tužitelja iz stavaka 1. do 3. ovoga članka sud pazi po službenoj dužnosti ili na prijedlog tuženika do pravomoćnosti odluke.</p> <p>(5) Na zahtjev suda, ovlašteni tužitelj će dostaviti financijski pregled s popisom izvora sredstava korištenih za potporu predstavničkoj tužbi za naknadu štete.</p> <p>Članak 3.</p> <p>(1) U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>		
--	--	--	--

	<p>Članak 8.</p> <p>(7) U tijeku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti, paziti može li ovlašteno tijelo određeno sukladno odredbama ovoga članka biti tužitelj u konkretnoj parnici.</p> <p>(8) Sudjelovanje udruge koja ne ispunjava pretpostavke iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona u predstavničkim parnicama predstavlja bitnu povredu parničnog postupka kada je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.</p>		
<p>Članak 11.</p> <p>Nagodbe o popravljanju štete</p> <p>1. U svrhu odobravanja nagodbi, države članice osiguravaju da u okviru predstavničke tužbe za mjere popravljanja štete:</p> <p>(a) kvalificirani subjekt i trgovac mogu zajednički predložiti sudu ili upravnom tijelu nagodbu u pogledu</p>	<p>Članak 16.</p> <p>(1) Sud će na pripremnom ročištu povodom predstavničke tužbe za naknadu štete upoznati stranke s mogućnostima da spor riješe sudskom nagodbom ili u postupku medijacije i obrazložiti im te mogućnosti.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku "Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19</p>

<p>popravljanja štete za potrošače na koje se odnosi; ili</p> <p>(b) sud ili upravno tijelo, nakon savjetovanja s kvalificiranim subjektom i trgovcem, može pozvati kvalificirani subjekt i trgovca da postignu nagodbu u pogledu popravljanja štete u razumnom roku.</p> <p>2. Nagodbe iz stavka 1. podliježu nadzoru suda ili upravnog tijela. Sud ili upravno tijelo procjenjuje mora li odbiti odobriti nagodbu koja je protivna prisilnim odredbama nacionalnog prava ili sadržava odredbe koje se ne mogu izvršiti, uzimajući u obzir prava i interese svih stranaka, a osobito potrošača na koje se odnosi. Države članice mogu utvrditi pravila kojima se sudu ili upravnom tijelu omogućuje da odbiju odobriti nagodbu na temelju njezine nepravičnosti.</p> <p>3. Ako sud ili upravno tijelo ne odobri nagodbu, nastavlja raspravu o dotičnoj predstavničkoj tužbi.</p> <p>4. Odobrene nagodbe obvezujuće su za kvalificirani subjekt, trgovca i pojedinačne potrošače na koje se odnose.</p> <p>Države članice mogu utvrditi pravila kojima se pojedinačnim potrošačima na koje se odnose predstavnička tužba i</p>	<p>(2) Na sklapanje sudske nagodbe i rješavanje spora medijacijom na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak o sudskoj nagodbi i medijaciji.</p> <p>(3) Prije potpisivanja zapisnika o nagodbi, sud će ispitati jesu li raspolaganja stranaka suprotna prisilnim propisima i pravilima javnog morala te jesu li pravična.</p> <p>(4) Donošenje rješenja kojim se nagodba ne dopušta odgodit će se ako je potrebno da se o okolnostima iz stavka 3. ovoga članka prije toga pribave obavijesti o okolnostima koje su relevantne za ocjenu dopuštenosti tog rješenja.</p> <p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p>(1) U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju</p>		<p>80/22 114/22) članak/članci članci 321. do 324.</p>
--	--	--	--

<p>nagodba koja je uslijedila, omogućuje da prihvate ili odbiju biti obvezani nagodbama iz stavka 1.</p> <p>5. Popravljanjem štete ishodenim u okviru odobrene nagodbe u skladu sa stavkom 2. ne dovodi se u pitanje bilo kakva dodatna pravna zaštita dostupna potrošačima na temelju prava Unije ili nacionalnog prava koja nije bila predmetom te nagodbe.</p>	<p>pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Raspodjela troškova predstavničke tužbe za mjere popravljjanja štete</p> <p>1. Države članice osiguravaju da stranka koja ne uspije u postupku predstavničke tužbe za mjere popravljjanja štete podmiri troškove postupka koje snosi stranka koja je dobila spor, u skladu s uvjetima i iznimkama predviđenima nacionalnim pravom primjenjivim na sudske postupke općenito.</p> <p>2. Troškove postupka ne podmiruju pojedinačni potrošači na koje se odnosi predstavnička tužba za mjere popravljjanja štete.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 2., u iznimnim okolnostima, pojedinačnom potrošaču na kojeg se odnosi predstavnička tužba za</p>	<p>Članak 3.</p> <p>(1)U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22) članak/članci Članci 151. - 178.a</p>

<p>mjere popravljanja štete može se naložiti da podmiri troškove postupka koje je pojedinačni potrošač prouzročio namjerno ili nemarom.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Informacije o predstavničkim tužbama</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila kojima se osigurava da kvalificirani subjekti pružaju, osobito na svojim internetskim stranicama, informacije o:</p> <p>(a) predstavničkim tužbama koje su odlučili podnijeti pred sudom ili upravnim tijelom;</p> <p>(b) statusu već podnesenih predstavničkih tužbi pred sudom ili upravnim tijelom; i</p> <p>(c) ishodima predstavničkih tužbi iz točaka (a) i (b).</p> <p>2. Države članice utvrđuju pravila kojima se osigurava da se potrošačima na koje se odnosi predstavnička tužba za mjere popravljanja štete koja je u tijeku pravodobno i primjerenim sredstvima pružaju informacije o predstavničkoj tužbi kako bi se tim potrošačima omogućilo da izričito ili prešutno izraze</p>	<p>Članak 32.</p> <p>(1) Ovlaštena tijela iz članka 8. ovoga Zakona dužna su na svojim mrežnim stranicama, a po potrebi i na drugi prikladan način istaknuti informacije o:</p> <p>1. domaćim i prekograničnim predstavničkim tužbama koje namjeravaju podnijeti</p> <p>2. statusu podnesenih domaćih i prekograničnih predstavničkih tužbi i</p> <p>3. ishodima tužbi iz točaka 1. i 2. ovoga stavka.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. (NN 53/91 91/92 112/99 129/00 88/01 117/03 88/05 2/07 96/08 84/08 123/08 57/11 148/11 25/13 89/14 70/19 80/22 114/22) članak/članci Članak 154.</p>

<p>svoju volju da ih se zastupa u toj predstavničkoj tužbi na temelju članka 9. stavka 2.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje informacije iz stavaka 1. i 2. ovog članka, sud ili upravno tijelo od trgovca zahtijeva da potrošače na koje se predstavnička tužba odnosi, o trgovčevom trošku, obavijesti o svim pravomoćnim odlukama kojima se predviđaju mjere iz članka 7. i o svim odobrenim nagodbama iz članka 11., putem sredstava koja odgovaraju okolnostima predmeta i u utvrđenim rokovima, među ostalim, ako je to primjereno, obavješćivanjem svakog potrošača pojedinačno. Ta se obveza ne primjenjuje ako su dotični potrošači na drugi način obaviješteni o pravomoćnoj odluci ili odobrenoj nagodbi.</p> <p>Države članice mogu utvrditi pravila kojima bi se od trgovca tražilo da podnese informacije potrošačima samo ako kvalificirani subjekt to od njega zatraži.</p> <p>4. Zahtjevi u pogledu informacija iz stavka 3. primjenjuju se mutatis mutandis na kvalificirane subjekte u pogledu pravomoćnih odluka o odbacivanju ili odbijanju predstavničkih tužbi za mjere popravljjanja štete.</p>	<p>(2) Tuženik je dužan obavijestiti zainteresirane potrošače o podnesenoj predstavničkoj tužbi za naknadu štete koja se vodi protiv njega.</p> <p>(3) Obavijest iz stavka 2. ovoga članka tuženik je dužan dati na način koji će osigurati da obavijest pravovremeno prispije do svih potencijalno povrijeđenih potrošača.</p> <p>Članak 24.</p> <p>(3) U odluci suda o odbacivanju ili odbijanju tužbenog zahtjeva za naknadu štete, sud će naložiti ovlaštenom tužitelju da o svom trošku obavijesti oštećenike na koje se pravomoćna odluka odnosi, o odbacivanju, odnosno odbijanju tužbenog zahtjeva putem sredstava koja odgovaraju okolnostima predmeta i u utvrđenim rokovima, a kada je to primjereno, obavješćivanjem svakog oštećenika pojedinačno.</p>		
--	--	--	--

<p>5. Države članice osiguravaju da stranka koja je dobila spor može nadoknaditi troškove povezane s pružanjem informacija potrošačima u kontekstu predstavničke tužbe, u skladu s člankom 12. stavkom 1.</p>	<p>(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se ako su oštećenici na drugi način obaviješteni o pravomoćnoj presudi ili odobrenoj nagodbi.</p> <p>Članak 3.</p> <p>(1)U postupku povodom predstavničkih tužbi na odgovarajući način se primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Elektroničke baze podataka</p> <p>1. Države članice mogu uspostaviti nacionalne elektroničke baze podataka koje su javno dostupne putem internetskih stranica s informacijama o kvalificiranim subjektima unaprijed</p>	<p>Članak 33.</p> <p>(1) Ministarstvo na svojim mrežnim stranicama objavljuje informacije o:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>imenovanima u svrhu podnošenja domaćih i prekograničnih predstavničkih tužbi te s općim informacijama o predstavničkim tužbama koje su u tijeku i onima koje su dovršene.</p> <p>2. Ako uspostavi elektroničku bazu podataka iz stavka 1., država članica obavještuje Komisiju o internetskoj adresi na kojoj je dostupna ta elektronička baza podataka.</p> <p>3. Komisija uspostavlja i održava elektroničku bazu podataka za potrebe:</p> <p>(a) svake komunikacije između država članica i Komisije iz članka 5. stavaka 1., 4. i 5. te članka 23. stavka 2.; i</p> <p>(b) suradnje među kvalificiranim subjektima iz članka 20. stavka 4.</p> <p>4. Elektronička baza podataka iz stavka 3. ovog članka je izravno dostupna u odgovarajućoj mjeri:</p> <p>(a) nacionalnim kontaktnim točkama iz članka 5. stavka 5.;</p> <p>(b) sudovima i upravnim tijelima ako je to potrebno na temelju nacionalnog prava;</p> <p>(c) kvalificiranim subjektima koje su države članice imenovale u svrhu podnošenja domaćih predstavničkih</p>	<p>- ovlaštenim tijelima iz članka 8. ovoga Zakona i</p> <p>- domaćim i prekograničnim predstavničkim tužbama koje su u tijeku i koje su pravomoćno okončane.</p> <p>(2) Trgovački sud kojem je podnesena predstavnička tužba dužan je Ministarstvu redovito dostavljati informacije o podnesenim domaćim i prekograničnim predstavničkim tužbama, pravomoćnim odlukama o istima i zaključenim sudskim nagodbama.</p> <p style="text-align: center;">Članak 34.</p> <p>(1) Ministarstvo objavljuje i dostavlja Europskoj komisiji informacije o:</p> <p style="padding-left: 40px;">1. broju i vrsti pravomoćnih odluka te zaključenih sudskih nagodbi u kolektivnim potrošačkim sporovima</p>		
---	---	--	--

<p>tužbi i prekograničnih predstavničkih tužbi; i (d) Komisiji.</p> <p>Informacije o kvalificiranim subjektima imenovanima u svrhu podnošenja prekograničnih predstavničkih tužbi iz članka 5. stavka 1. koje države članice dijele u okviru elektroničke baze podataka iz stavka 3. ovog članka javno su dostupne.</p>	<p>2. strankama u postupcima pokrenutim predstavničkim tužbama</p> <p>3. vrsti povreda iz Priloga I. ovoga Zakona obuhvaćenih predstavničkom tužbom</p> <p>4. ishodima podnesenih predstavničkih tužbi i sklopljenih sudskih i izvansudskih nagodbi iz članka 15. i 16. ovoga Zakona</p> <p>5. mrežnoj stranici na kojoj će biti istaknuti podaci iz ovoga stavka.</p>		
<p>Članak 15.</p> <p>Učinci pravomoćnih odluka</p> <p>Države članice osiguravaju da pred njihovim nacionalnim sudovima ili upravnim tijelima, u skladu s nacionalnim pravom o ocjeni dokaza, pravomoćnu odluku suda ili upravnog tijela bilo koje države članice u vezi s postojanjem povrede kojom se nanosi šteta kolektivnim interesima potrošača</p>	<p>Članak 27.</p> <p>(1) Stranke u postupku u kojem je donesena pravomoćna presuda povodom predstavničke tužbe, u smislu postojanja povrede propisa iz Priloga I. ovoga Zakona, tu presudu mogu upotrijebiti kao dokaz u svim drugim tužbama za</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>sve stranke mogu upotrijebiti kao dokaz u kontekstu svih drugih tužbi kojima se traže mjere popravljanja štete protiv istog trgovca za istu praksu.</p>	<p>naknadu štete protiv istog trgovca za istu praksu.</p> <p>(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na zainteresirane osobe.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Rokovi zastare</p> <p>1. U skladu s nacionalnim pravom, države članice osiguravaju da predstavnička tužba za mjeru zabrane iz članka 8. koja je u tijeku ima učinak zastoja ili prekida primjenjivih rokova zastare u odnosu na potrošače na koje se ta predstavnička tužba odnosi tako da se te potrošače ne spriječi u tome da naknadno podnesu tužbu za mjere popravljanja štete u vezi s navodnom povredom iz članka 2. stavka 1. zbog toga što su primjenjivi rokovi zastare istekli tijekom predstavničke tužbe za te mjere zabrane.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da predstavnička tužba za mjeru popravljanja štete iz članka 9. stavka 1. koja je u tijeku ima učinak zastoja ili prekida primjenjivih rokova zastare u</p>	<p>Članak 30.</p> <p>Podnošenjem predstavničke tužbe prekida se zastara za stranke i za oštećenike obuhvaćene predstavničkom tužbom.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članci 214.- 246.</p>

<p>odnosu na potrošače na koje se ta predstavnička tužba odnosi.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Postupovna ekspeditivnost</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se predstavničke tužbe za mjere zabrane iz članka 8. razmatraju s primjerenom ekspeditivnošću.</p> <p>2. Predstavničke tužbe za mjere zabrane iz članka 8. stavka 1. točke (a) razmatraju se, ako je to primjereno, u skraćenom postupku.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Postupak povodom predstavničkih tužbi je hitan.</p> <p>Članak 18.</p> <p>(1) U postupcima u kojima se odlučuje o predstavničkoj tužbi za utvrđenje i zabranu protupravnog postupanja trgovca pripremno ročište mora se održati u roku od 30 dana od primitka odgovora na tužbu, odnosno isteka roka za odgovor na tužbu.</p> <p>(2) Odluka u postupcima o privremenim mjerama iz članka 17. ovoga Zakona mora se donijeti i otpremiti u roku od 30 dana od pripremnog ročišta.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>(3) Prekoračenje roka u postupcima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dopušteno je samo zbog bitnih razloga.</p> <p>(4) O prekoračenju roka iz stavka 3. ovoga članka sudac je dužan izvijestiti predsjednika suda.</p> <p>(5) U postupcima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka drugostupanjski sud mora donijeti i otpremiti odluku u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.</p>		
<p>Članak 18.</p> <p>Otkrivanje dokaza</p> <p>Države članice osiguravaju da, ako je kvalificirani subjekt pružio razumno dostupne dokaze dostatne za potporu predstavničkoj tužbi i naveo da su dodatni dokazi pod kontrolom tuženika ili treće strane, sud ili upravno tijelo može, ako taj kvalificirani subjekt to zatraži, naložiti tuženiku ili trećoj strani da otkrije te dokaze u skladu s</p>	<p>Članak 20.</p> <p>(1) Ako se u predstavničkoj tužbi ili najkasnije na pripremnom ročištu ovlašteni tužitelj pozvao na dokazna sredstva kojima raspolaže tuženik ili treća strana, a nužni su radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, sud će naložiti tuženiku ili trećoj strani da dostavi</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>nacionalnim postupovnim pravom te podložno primjenjivim pravilima Unije i nacionalnim pravilima o povjerljivosti i proporcionalnosti. Države članice osiguravaju i da sud ili upravno tijelo može jednako tako, na zahtjev tuženika, naložiti kvalificiranom subjektu ili trećoj strani da otkrije relevantne dokaze u skladu s nacionalnim postupovnim pravom.</p>	<p>te dokaze ili na drugi način omogući njihovo izvođenje.</p> <p>(2) Ako se u odgovoru na predstavničku tužbu ili najkasnije na pripremnom ročištu tuženik pozvao na dokazna sredstva kojima raspolaže ovlašteni tužitelj ili treća strana, a nužni su radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, sud će naložiti ovlaštenom tužitelju ili trećoj strani da dostavi te dokaze ili na drugi način omogući njihovo izvođenje.</p>		
<p>Članak 19.</p> <p>Sankcije</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama za propust ili odbijanje postupanja u skladu s:</p> <p>(a) mjerama zabrane iz članka 8. stavka 1. ili članka 8. stavka 2. točke (b); ili</p> <p>(b) obvezama iz članka 13. stavka 3. i članka 18.</p> <p>Države članice poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja provedbe tih pravila. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>	<p>Članak 26.</p> <p>(1) Sud će izreći novčanu kaznu za slučaj da tužitelj ili tuženik dobrovoljno ne ispuni obvezu iz sudske odluke iz članka 17., članka 20., članka 24. stavka 1. točke 2. i članka 24. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Sud će izreći novčanu kaznu za svaki dan zakašnjenja izvršenja sudske odluke iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o ozbiljnosti povrede prava zaštite potrošača.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Države članice osiguravaju da sankcije mogu biti, među ostalim, u obliku novčanih kazni.</p>	<p>(3) Na izricanje novčane kazne iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući će se način primijeniti odredbe propisa kojim se uređuje ovršni postupak kojima se uređuju odmjeravanje i izricanje novčane kazne kao sredstvu ovrhe.</p> <p>(4) Naplaćena novčana kazna iz stavaka 1. i 2. ovoga članka uplaćuje se na račun državnog proračuna Republike Hrvatske, dok će se o izvršenoj uplati obavijestiti sud.</p>		
<p>Članak 20.</p> <p>Pomoć kvalificiranim subjektima</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da troškovi postupka povezani sa predstavničkim tužbama ne sprječavaju kvalificirane subjekte u tome da djelotvorno ostvaruju svoje pravo na traženje mjera iz članka 7.</p> <p>2. Mjere iz stavka 1. mogu biti, primjerice, u obliku javnog financiranja, uključujući strukturne potpore za kvalificirane subjekte, ograničenja</p>	<p>Članak 29.</p> <p>(1) Ovlašteni tužitelj može zahtijevati od potrošača koji su izrazili volju da ih on zastupa u parnici povodom predstavničke tužbe za naknadu štete simboličnu naknadu za sudjelovanje u toj parnici.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudskim pristojbama (NN 118/18) članak/članci 1-42</p>

<p>primjenjivih sudskih ili administrativnih pristojbi, ili pristup pravnoj pomoći.</p> <p>3. Države članice mogu utvrditi pravila kojima se kvalificiranim subjektima dopušta da od potrošača koji su izrazili volju da ih kvalificirani subjekt zastupa u pojedinoj predstavničkoj tužbi za mjere popravljanja štete, zahtijevaju skromne ulazne naknade ili slične naknade za sudjelovanje u toj predstavničkoj tužbi.</p> <p>4. Države članice i Komisija podupiru i olakšavaju suradnju među kvalificiranim subjektima te razmjenu i širenje njihovih najboljih praksi i iskustava u pogledu postupanja s domaćim povredama i prekograničnim povredama iz članka 2. stavka 1.</p>	<p>(2) Naknada iz stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti 5 % vrijednosti naknade štete koja je predmet tužbenog zahtjeva za potrošača, a u svakom slučaju ne smije biti viša od 70,00 eura.</p> <p>Plaćanje sudskih pristojbi</p> <p>Članak 31.</p> <p>Ovlaštena tijela iz članka 8. stavaka 2. i 5. ovoga Zakona oslobođena su od plaćanja sudskih pristojbi tijekom cijelog postupka.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 21.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 22. stavak 2. ove Direktive, Direktiva 2009/22/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 25. lipnja 2023.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.</p>	<p>Članak 37.</p> <p>Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti članci 114. do 130. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine”, broj 19/22.).</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 22.</p> <p>Prijelazne odredbe</p> <p>1. Države članice primjenjuju zakone i druge propise kojima se prenosi ova Direktiva na predstavničke tužbe podnesene 25. lipnja 2023. ili nakon toga datuma.</p> <p>2. Države članice primjenjuju zakone i druge propise kojima se prenosi Direktiva 2009/22/EZ na predstavničke tužbe podnesene prije 25. lipnja 2023.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se zakoni i drugi propisi o zastoju ili prekidu rokova zastare kojima se prenosi članak 16. primjenjuju samo na zahtjeve za pravnu zaštitu koji se odnose na</p>	<p>Članak 36.</p> <p>Postupak pokrenut prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 19/22.).</p> <p>Članak 38.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama”, a stupa na snagu 25. lipnja 2023.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članci 214. - 246.</p>

<p>povrede kako su navedene u članku 2. stavku 1. koje su se dogodile 25. lipnja 2023. ili nakon tog datuma. Time se ne sprječava primjena nacionalnih odredaba o zastoju ili prekidu rokova zastare koji su se primjenjivali prije 25. lipnja 2023. na zahtjeve za pravnu zaštitu koji se odnose na povrede kako su navedene u članku 2. stavku 1. koje su se dogodile prije tog datuma.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Praćenje i evaluacija</p> <p>1. Najranije 26. lipnja 2028. Komisija provodi evaluaciju ove Direktive te Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o glavnim nalazima. Evaluacija se provodi u skladu sa smjernicama Komisije za bolju regulativu. Komisija u izvješću posebno ocjenjuje područje primjene ove Direktive utvrđeno u članku 2. i Prilogu I. te funkcioniranje i djelotvornost ove Direktive u prekograničnim situacijama, među ostalim u smislu pravne sigurnosti.</p> <p>2. Države članice prvi put do 26. lipnja 2027., a zatim svake godine, Komisiji</p>	<p>Članak 34.</p> <p>(1) Ministarstvo objavljuje i dostavlja Europskoj komisiji informacije o:</p> <p>1. broju i vrsti pravomoćnih odluka te zaključenih sudskih nagodbi u kolektivnim potrošačkim sporovima</p> <p>2. strankama u postupcima pokrenutim predstavničkim tužbama</p> <p>3. vrsti povreda iz Priloga I. ovoga Zakona obuhvaćenih predstavničkom tužbom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pružaju sljedeće informacije potrebne za pripremu izvješća iz stavka 1.:</p> <p>(a) broj i vrstu predstavničkih tužbi koje su dovršene pred svim njihovim sudovima ili upravnim tijelima;</p> <p>(b) vrstu povreda iz članka 2. stavka 1. i stranke u tim predstavničkim tužbama;</p> <p>(c) ishode tih predstavničkih tužbi.</p> <p>3. Komisija do 26. lipnja 2028. provodi evaluaciju o tome bi li se prekogranične predstavničke tužbe mogle najbolje riješiti na razini Unije osnivanjem Europskog ombudsmana za predstavničke tužbe za mjere zabrane i za mjere popravljivanja štete te Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o njezinim glavnim nalazima popraćeno, ako je to primjereno, zakonodavnim prijedlogom.</p>	<p>4. ishodima podnesenih predstavničkih tužbi i sklopljenih sudskih i izvansudskih nagodbi iz članaka 15. i 16. ovoga Zakona</p> <p>5. mrežnoj stranici na kojoj će biti istaknuti podaci iz ovoga stavka.</p> <p>(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji najkasnije 26. lipnja 2027., a zatim svake četiri godine.</p>		
<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice najkasnije do 25. prosinca 2022. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>One primjenjuju te mjere od 25. lipnja 2023.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošača i stavljanju izvan snage Direktive 2009/22/EZ (SL L 409, 4.12.2020.).</p> <p style="text-align: center;">Članak 38.</p> <p style="text-align: center;">Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama”, a stupa na snagu 25. lipnja 2023.</p>		
<p>Članak 25.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba određuje stupanje na snagu Direktive.
<p>Članak 26.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ne treba preuzimati.